

Özlem Saba

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.12.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

3,14

3,14.....

Çeşit çeşit insan
Harf ve sayı isimlerinde
Bir kısmı ışıktta
Bir kısmı karanlıkta
Harf /harf onlar
Sayı/sayı
Bazen,
Sayılamayacak kadar çoklar.
X ya da Z olsun isimleri,
ne fark eder..
En çok hangi resmi dilde vardılar.
Bilen yok.
Hepsi bir yürekte
Hepsi farklı vucutta.
Temizlemek istediler insanlığı.
Cehalet akan ırmaklarını dünyanın.
Herkes akıl aradılar.
Aynen öyle yaptılar..

Birde, onlar;
Ölümler ve boşlukta asılı duranlar.
Bir, iki, üç...
Hep biri olmak istediler
Her biri,
Sonsuzluk yetmedi sayılara
3.14 diye, diye uzadılar.
Cüzlere bölünüp çoğaldılar.
Benlik oldukça büyüktü
Neresinden tutsalar hayatın
Tünelin iki ucu karanlık.
Mağlup olduklarını anlamadılar.
Ders çıkarmadılar.
Hakikati göremediler.
Sadece konuştular.
Ayrı olamaya çalıştıkça
Benzeştiler birbirlerine

Bunlar tekin adımlar değil.
Tekin hisler değil bunlar.
İnsan hayaletlerinin gezdiği sokaklarda.
Hiçbir şey gerçek değildi.
Her şey hayal..
Hepsi biraz sana, bana, bize benzer.
Fakiri zengine.
Aşığı sevdalıya.
Hepsi,
Şu evrende anlamsızdılar,

Sayılar, sayılar
Su içerek mi çoğalırlar

O kadar açlar
O kadar çoklar
Sonsuzluğu dolduracaklar
Okyanusları bitirecekler
Bunlar ne uslanır
Ne de akıllanırlar
İnsandılar
Birliği unutup,
Çoğaldılar..
Şayılaştılar..
Bir, iki, üç...

Özlem Saba

Acı dolu ömrüm

gözleriyle tanıdı acıyı,
dudaklarıyla..
diliyle..
sonra,
elleriyle tanıdı acıyı!
bedeniyle...
somordu acıyı;
iliklerine varana değin...
sonra ruhuna geçti..
acı dolu çocuk,
acı dolu kadın,
acı dolu şair dediler ona..
bitince acısı,
kimse görmedi onu.
hiçlik dediler adına...

Özlem Saba

Acılar

Acılar pusu kursada yollarına
Acını dindirecek dermanı yine kendinde ara.
İçindeki mucizeyle haşır olmadıkca
Artık derman ne sende, ne de onda...

Özlem Saba

Acılarla gelenler

Bulutlar indi bugün yer yüzüne.
Anaların gözlerinde sağnak yağmurlar oldu.
Ses bile utandı kendi sesinden
Anaların dilinde feryada döndü.

Ciğeri yanmayan kaldımı bu ülkede,
Bayrağa sarılı bir şehit gördüğünde.
Eğer bir parmağı varsa birinin bu işte;
Hâindir, şerefsizdir, böyle biline..

Gökten sevgi yağardı bu ülkede yıllar önce.
Bayrak dalgalanır, millet gölgelenirdi...
Hele bir de bir alçak dil uzatdı mı Atatürk'e
Hemen taşlanır, anlı karışlanırdı...

Şimdi sevgi yerine mermi yağıyor.
Şeytan şerrini, üzerimize kusuyor...
Niye kimse bu namerde dur demiyor
Mustafa Kemal'in torunları olduğunuzu, ne çabuk unuttunuz...

Özlem Saba

Açılımsızlar...

Göçebe yaşıyoruz be kardeşim.
Bir mülteçiden bile göçebe.
Kendi vatanında lanetlenmiş,
tedavülden kalkmış posta pulları kadar bile değeri olmayan.
Yaşamlarının kabusu dönüştürüldüğü,
hiçbir açılımın içine giremeyen,
bunun olmayan,onun çocukları..

ve sizi sevmiyorum kardeşim
varmı ötesi?

Özlem Saba

Adam ruhu

Aldatmalı dedi adam! .
Bir uçurumdan yuvarlanmalı...
Varmalı o kör kuyunun dibine..
Belki yuregin yanmalı
Belki avuçların kanamalı.
Ama yanmalı! .

ASK 'ile yanmalı.

Eskimisti adam..
Çürümüstü..
Ancak o bilirdi, aynı kadınla, aynı sabahlara uyanmanın sızısını..
Korkuyordu! .
Bir ceylanın gözlerine bakar gibiydi.
O gözlere hapsolmaktan da korkuyordu.
Ama içinde yenilmez bir duygu vardı.
Ilık ılık esen meltem ruzgarları gibi..
Adam yenilmisti.

Kadın ona hic cevap vermedi..
Ve dinlemedi.
Paltosunu aldı.
Şapkasını aldı.
Sıcak içten gülüsünü aldı
Gitti...

...
Giderken kadın;
adam hala o uçurumda yuvarlanıyordu...

Özlem Saba

Ağla sende..

ağla erkeğim,
sende ağla...
benim nasıl uyku tutmuyorsa gözlerimi,
nasıl gözümü kırpmadan ağlıyorsam yokluğunda,
sende bensiz uyanınca ağla...

Özlem Saba

Ağlatma

Su taştığı zaman derinliği görünmez olur;
kadıninsa ağladığında...
O yüzden sen sen ol bir kadını sakın ağlatma...

.

Özlem Saba

Ah ile

İnsanlar gelip geçer gözlerimin önünden.
Bilmezler ki amaçları ne.
Neye hizmet ederler...
Aceleleri var bilirim.
Ama bilmezler nereye yetişeceklerini.
Nelerden kaçtıklarını.
Hepsinin bir derdi var bilirim.
Ama bilmezler asıl derdin ne olduğunu.
Konuşup iki kelam etsen.
Bin ah işitirsin bilirim.
Ama bilmezler ömurlerinin ah ile heba olduğunu.

Özlem Saba

Aidiyet

Ait olmadığım bir şehirde,
ait olmadığım bir yolda,
ait olmadığım bir evde
ve,
ait olmadığım bir masada oturuyorum.

Biraz daha büyük düşünürsek,
sanırım ben;
ait olmadığım bir dünyada yaşıyorum...

Özlem Saba

Akıl

Aklım başımda değil benim.
Kalbimde!
Her insanda başka başka yerlerde olabileceği gibi...

Özlem Saba

Akıp gitmek

gök yüzünde akıp gitmek istiyorum seninle...
sende bende öteki yıldızlardan birisi olmalıyız artık...

aşkın ve sevginin anlamını bilen
dolu, anlamlı,
başarılı bir hayata...

hayatın ta kendisine...

hazırlan/
gitmeliyiz artık...

Özlem Saba

Alabora

Dudaklarını büküp gittiğin gün.
Belliydi yeni bir serüvene yelken açtığın.
İlk durağın hangi liman bilmiyorum ama;
biliyorum en ufak kasırgada bana geri döneceğini..

Biliyorsun denizler gelgit doludur.
Diyelimki sende öylesin.
Diyelimki hala gemin farkında değil önündeki fırtınaların.

Ama bilki benim için artık ufuk görünmüyor.
En bildik anakarada yitirdim sevdiceğimi.
Bilesinki yüregim alabora.
Ve bilesinki denizlerin ihanete hiç tahammülü yoktur...

Özlem Saba

Alkış

Alkışlanmak değil,
yuhlandıklarım öğretti bana tüm bildiklerimi...

Özlem Saba

And olsun ki

dayan yüreğim.
geçecek bu sızı.

ve bir gün o kapı açılacak
sen tüm masumiyetinle gireceksin o kapıdan içeri..
hesapsız yürüyeceksin yolları,
sorgusuz sualsiz...

ve anlayacaksın ki
her insan içinde yaşatır cennetini,
ve de cehennemini...

.

Özlem Saba

Anka kuşu

Kaf dağının ardına varan anka kuşu gibiyim.
Aynı anda hem bulunmuş, hem de kaybolmuş...

Özlem Saba

Anlam

Dokunmak istiyorum herşeye..
Kuşlara, çiçeğe, böceğe..
Dokunmak istiyorum iyi insanların yüreğine.
Ölüm anlamsız kılarken hayatlarımızı,
Ölümsüz hayatımı anlamlandıracak herşeye dokunmak istiyorum.

Özlem Saba

Annee

Yorulдум anne.

Bu altında ayaklarımın titrediği yükü ne zaman aldım omuzlarıma.

Daha kanatlanıp uçamazken yuvadan,

Hangi ara karanlığa dokundu güçsüz kanatlarım.

Ben daha bahara ermeden ne zaman kış oldum anne.

Toprağa düşüp filizlenmeden umutlarım ben nezaman yok oldum anne.

Bir kabus denizinde dalgalara karışmışken göz yaşlarım,

gelde bul beni bulabilirsen anne.

Özlem Saba

Arafdayım

Ansızın durur zaman.
Etrafı hüznü bir sessizlik kaplar.
Zamanın hangi anında kaldığını bile anımsayamadan
Zifiri karanlığın en merkezinde
Her şeyin önemini yitirdiği
Tüm seslerin kesildiği
Bütün görüntülerin hafızandan silindiği
Ve hatta maddenin bile varlığını inkar ettiği
İki dünya arasında bulur kendini insan.
Araf'da olmak, bu demek olsa gerek.

Özlem Saba

Artık seninim

soyundum herşeyi..

acılarımı soyundum önce.
düşlerimi,
kırgınlıklarımı,
özlemlerimi...

hayatla kavgalarımı soyundum sonra,
hasretlerimi,
beklediklerimi,
bekleyipde gelmeyenleri...

yanlızlıklarımı soyundum sonra
çıplaklığımı,
soyunupta çıkartamadıklarımı....

soyundum ve geldim sana!
el değmemiş bakir düşler gibi,
sana geldim...

şimdi hürüm,
özgürüz...
tüm hesabını ödeyipte geçmişin,
geldim işte...

ey sevgili;
anadan yeni doğmuşcasına,
tüm günah kentlerimi yıktım ve geldim işte!

artık seninim...

Özlem Saba

Arzulamak...

Dayanılmaz bir arzunun içinde debelenip durmak..
Ve itaat etmek bir kölenin efendisine duyduğu sadakatle.
Duygularına zincir vuramayacağını anlayınca,
hizmetkarı olmak içinden gelen tüm arzuların..

Şehvet herşeyi elinde tutan fahişe bir kadın.
Ve kölesinin en ücra kıvrımlarını iyi bilen.
En küçük kırbaç darbesiyle hizaya getiren.
Ne acı ki ben o serabın içinde yolunu kaybetmiş yoksun bir yabancı.
Kimliğini en son vahada kaybeden
Ve o hayalin tam orta yerinde, şehvete esir düşen...

Özlem Saba

Aşk bir

Kaç bahar geçti üzerinden bilmem.
Bizler düşeli sevdaya.
Oysa biz sevdayı ilahi saymıştık cihana.
İnandık ayrılrsa da yollar.
birleşir bir yerlerde
Aşk birdir bildik, yol birdir..
Ama uzadı ayrılıklar.
Uzadı bahar....
Yaz geldi
Uzadı yazlar
Kavurdu
Yandık beraber....
Çetin kışlar geçirdik ardından.
Şinandı aşkımız.
Yine bahara erdik
Erdik de..
Kimi sevdiğimizi unuttuk..

Özlem Saba

Aşk cinayeti I

I.

sonu olmayan bir uçurumun kenarında,
düşsem mi düşmesem mi arasında bir yerdeyim..
uzanıyorum gecenin koynuna
yerdemiyim, göktemiyim, bilemedim...

II.

zehirli bir ihanet fişkırtıyor bedenimden.
seni kazanmak için yeniden,
kurtulacağım kendimi bu utanç dolu lekeden...

III.

ne o geceyi affedeceğim, ne de kendimi.
haberim yok, ben o cinayetin meçhul faili.
usulca uzanacağım gecenin koynuna.
ve varacağım o uçurumun son noktasına...

Özlem Saba

Aşk cinayeti II

çürük bir ihtimal!
aşk da olabilir.
hükmü çoktan verilmiş,
tehlikeli bir oyun,
girdabında boğulduğum.

ben bu oyunu iyi bilirim.!

sen/
meçhul bir yıldırım gibi,
düşüverdin kaza yerime.

ben yaralarımı kurtarmaya çalışırken,
bir kabus gibi vuruyor aşk, can evime.
aşkın da,
kanın da rengi kırmızı...
ve nezaman bir aşka tutulsam,
gönlüm mahşer yeri, kan kırmızı.

o ise, kendini kurtarmanın derdinde
kaçıp gitmenin...
bu aşkın kanlarını bulayıp elime,
mağrur bir küçümseme...

ve diyor; oyun bitti işte...

ne zaman bir sevda düşse aklıma
burnuma sadece kan kokuyor.
ve nezaman arkamı dönsem birine
celladım ensemde;
soluğumu dinliyor...

aşkın cinayeti, böyle işleniyor...

Özlem Saba

Aşk hamuru

Bir gün bende öleceğim.
Her fani gibi..
Size onlardan başka şeyler anlatamayacağım bende.
Mirasım benden önceki ölümlülerden farklı olmayacak.
Yüce Allahın benden müşade almadan yüreğime indirdiği sevgiden başka
hiçbirşey bırakamayacağım sizlere...

Kalbimi esir alan;
ve "O" ne dilediyse benim için düşünde,
ondan başka birisi de olamayacağım..
Aşk üzre programlanan birisinin
Aşktan başka gerçeği olamaz..

Özlem Saba

Aşk ile...

aşk ile açar
aşk ile kapatırız gözlerimizi.
ilahi bilgi sadece aşkta mevcuttur..

baharda biter,
hayat da.

bitmeyen tek şey, aşk'tır her iki cihan..

Özlem Saba

Aşk konuşmalı

değerini en çok ben bilirdim
söyleyemediklerinin.....
gözlerinden akanların...
/
her damlan isyanım olurdu milyon kere

kıvrım kıvrım yüreğime akan
bir nehirdi sözlerin...
ruha giden yoldu her cümle
şimdi sen aşka susarken
ben kelimelere sustum

sen susunca;
herşey sustu...
/
artık aşk konuşmalı...

Özlem Saba

Aşk sustu

sustu herşey...
sen susunca..
doğa sustu,
su sustu
hava sustu...

aşktan başka lisanı yoktu kadının...
aşk susunca,
dünya sustu...

Özlem Saba

Aşka

ey aşk!
meydan okuyorum sana...

artık benden daha güçlü değilsin...
acıtamazsın canımı da...

çünkü ben artık aşkın, ta kendisiyim...

Özlem Saba

Aşkım Benim

Yarım benim.!
Güzel gözlüm.!
Bakma öyle üşüyorum.
Oysa senle inanmıştım.
Yüreğimi ısıtmıştım.
Gittiğinde ne korkmuştum.
Aşkım benim kal benimle.

Yarım benim.
Yanan tenim.
Bakma öyle üzgün üzgün.
Ben seninle varolmuşum.
Gittiğinde yok olurum
Seninle ben bir olmuşum.
Aşkım benim kal benimle.

Kimler üzdü o kalbini
Yaraladı yüreğini
Damla damla göz yaşların.
Seni bana getirendi.
Seninle ben bir sarhoşken.
Ellerimiz kenetlendi.
Aşkım benim kal benimle.

Aşkım benim.
Güzel yüzlüm.
Biliyorum korkuyorsun.
Bir kuş gibi titriyorsun.
Fakat seni seviyorum.
Sende bunu biliyorsun.
Aşkım benim kal benimle.

Aşkım benim.
Güzel gözlüm.
Bakma öyle üzgün üzgün.
İnan bana ölüyorum.
Senin için yaşıyorum.
Aşkım benim güzel gözlüm
Yalvarırım kal benimle.

Özlem Saba

Ata'm Atatürk'üm

Bir güneş doğdu Selanik'den ülkeme doğru.
Saçlarında güneş, güzlerinde deniz saklı.
Bir yanağı Selanik, bir yanağı Anadolu.
Sen doğanların en hayırlısıydın Mustafa'm, Mustafa Kemal'im.

Dağ başını efkâr almıştı, gümüş dere durmaz ağlar.
Ben ağlarım, anam ağlar, yetim ağlar
Çayır ağlar, çimen ağlar, vatan ağlar
Ankara'm bir akça şahan bekler
Sakarya çoktan bıktı esaretinden.
Gözyaşım kana keser.
Nasıl böyle bir geliş geldin Kemalim
Hoş geldin...

Gözlerin dönmüş, özgürlük dersin başka bir şey demezsin.
Sanki dağlar saklar seni bilirsin
Sanki denizler bekler seni bilirsin
Kuşlar uçar anakaradan memleketin dört bir yerine
Kuvveyi milliye senin için kuruldu bilirsin.

Analar senin için yetiştirdi yiğitlerini
Ondörtlüler senin için yaktı kınalarını
Doğu ve batı senin için eğdi başını
Cepheler senin için şaha kalktı semada
Analar senin için açtı ellerini yarada
Çanakkale'm geçilmem dedi
Dokunmayın beklemekten bıkmam dedi
Sakarya'm o gelmeden akmam dedi
Efeler senin için kalktı ayağa
Antep, Urfa, Maraş senin için kuşandı.
Karayılan, Kamil bey senin için mezarını aradı
Analar, bacılar senin için doğurdu evlatlarını
Her şehide vatan dedi.
Her doğan çocuğa hürriyet dedi.

Tepeden tırnağa vatanın adı sendin atam, vatanın umudu sendin.
O mübarek gövden bir vapur oldu kalktı bandırmadan.
Siper oldun vatana, ben ölümden korkman dedin.

Tarih yazacaktı destanını.
Yıl bin dokuz yüz on dokuz.
Korkun düşmanlar bir millet uyanıyor,
Gidin geldiğiniz gibi, Mustafa Kemal geliyor...

O ne güzel bir gelişti yarabil,
Mustafa'm, Mustafa kemalim, ellerinden, ayaklarından öperim..
Kurban olurum seni doğuran anaya
Kurban olurum seni doyuran babaya
Kurban olurum seni yaradan Allaha...

O yıl doğan çocukların hiç biri baba demedi.
Hele kimileri ana bile bilmedi.

Kadını, erkeği, çocuğu yoktu, senin askerinin
Hasan tahsinler,Nenehatunlar, Kara Fatmalar
Vatanın en kıymetli erleriydi...

Yıllar geçti tarih destanını bitirdi.
Ay yıldızlı bayrak göklere serildi
Yüce meclis cumhureyeti müjdeledi
Kalem tutan eller seni yazdı Ata'm

Sayfa sayfa yazıldı kelimeler tükendi.
Osayfada eksik bir yaprak belirdi.
Yıl otuz sekiz, kendinden utandı.
Kimi yalan dedi, kimi önünde eğildi.
Gitme vaktini bize hiç söylememiştin Ata'm.
Yada hiç hazır değildik böyle bir ayrılığa..

Perişanız atam,
Sen gittin yetim kaldı vatan...

Derken evvel zaman oldu kalbur zaman oldu.
Söylediğin her şey unutuldu.
Hani Kubilay'ın vardı senin atam bilirsin,
Kestiler eğilmez boynunu delirdin.
Emir verdin sen onları astırdın.
Sen gittin Ata'm asılan dirildi.
Leş kargaları yine vatana tünedi.

Nasıl bir günah işledik Ata'm bilemedik..
Aslında hak yol sendin inanmadık
Sana karşı sözümü tutamadık.
Biz bu vataına sahip çıkmadık..
Bağışla, bağışla bizi Ata'm...

Özlem Saba

Atam'a

"Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur" demişti büyük üstad bir zamanlar...
İşte o günden beri bedenim Türkiye, yüreğim anıt kabir.

Özlem Saba

Ateş

Ateşle dansetmenin kendine özgü ritmini bilince,
Ateş bile güle çevrilir; sen hakkı öğrenince...

Özlem Saba

Ay

ay soyar ruhumuzu geceye.
nekadar aşıkardır herşey.
telaşla gizlenen gündüzlerde,
bir bir serilir yataklara..
aşklar, acılar, nefretler.
tüm yaralı bedenler ortada.
güneş doğunca ışıklarıyla,
saklanır ruhtar bin bir telaşla..
oysa güneş gösterir,
gece saklar diye bilirdik.
buda yalanmış, öğrendik...

Özlem Saba

Ay kadındır

ay kadındır! .
ince peçeli,
kolları gümüşlü bir kadın!
acem halılarındaki kahveci güzelleri gibi;
uzak, parlak ve sessiz...

Özlem Saba

Aykırığı

bir ay kırığı düştü geceme..
deniz üşüdü, ben üşüdüm.
yorgun ellerin geldi sonra aklıma..
ayı alıp, ellerine sürüdüm..

yine bir ay kırığı düştü geceme.
düşüm aydınlandı.
bir ağaç çiçeklendi ansızın.
uzak yabancı yollar yakınlaştı.
deniz de uyandı okyanusundan.
balıklarda bıraktı akıntıyı.
toplandı herkes ayın başına.

ve yine bir aykırığı düştü gecemize
ve yine bir tek gözlerin geldi aklıma...

Özlem Saba

Aylardan nisan

aylardan nisan.
sanırım bahar.

camı açtım,
güneş yerinde yok...
ölü arılar kaplamış dört bir yanı...
ağaç yok,
yeşil yok,
toprak yok,

ama sanırım bahar;
hüzün rengi bulutlar kaplamış her tarafı...

kuşlar yok.
çiçek yok.
bitki yok.

cıvı cıvı kuş sesi,çocuk sesi yok.
adım yok.
ruhum yok.
yüregime baktım, sevgi yok..

aşk yok.
ismim yok, cismim yok...
ölü ruhlar talamış ortalığı...

ama yinede; sanırım yinede bahar.
bahar sanırım, olmalı...
herkesin unuttuğu bahar.
yok olmamalı.

Özlem Saba

Azda Market

Bir marketten neler alabilir insan.
Bir tutam ferahlık alabilir mi mesela.
Bir tutam huzur.
Bir tutam iyi niyet.
Bir tutam tebessüm.
Bir tutam da dostluk olsun içinde,
diyebilir mi? ...

Şöyle alışveriş yaparken kasada,
Ayak üstü sırtındaki tüm yükü atabilir mi insan, sımsıcak bir gülücükle...

Bir markette daha neyi bulabiliriz ki.
Daha; biraz daha samimiyet isteyebilir mi mesela.
Sımsıcak ortamıyla evinde hissedebilir mi insan kendini.
Aradığını eliyle koymuş gibi bulmak isteyebilir mi?
Karışmadan, dolanmadan.
Bir seslenişinde annesine koşar gibi koşan çocuklar olsun isteyebilir mi insan etrafında.

Bir marketten daha neler alınabilir ki.
Ekmekten, tuzdan, yağdan başka..

Daha bir marketten ne kadar fazlasını isteyebilir insan.
Bir tutam bereket de olsun paramda diyebilir mi.
Bir tutam ihsan, biraz üstün hizmet, birazda alçak gönüllülük alabilir mi mesela.

Daha azına kanaat getirebilir mi insan.
Azda olsa yetinirim diyebilir mi.
Ben yetinmem.
Yetinememem..
İstediğim her gıdayı, her hizmeti ve her duyguyu aldığım, tattığım,
Adı 'Azda Market' de olsa, çokça şeyi aynı yerde bulduğum marketime giderim...

Özlem Saba

Babam

kimdin sen? .
gölüşünü bana ödünç bırakıp,
uzak diyarlara giden...

ben baba dedim sana,
babam.!

nurani yüzünü teslim ederken sonsuzluğa..
iki melek karşıladı seni omuzlarında..
ALLAH'ın evi,cenneti, seninde evindi artık..
o yüzden özlesekte seni
biliyoruz huzurlusun..
ve biliyoruz gözün arkada değil...
çünkü sen bir baba olarakta
insan olarakta üzerine düşen herşeyi yaptın.

babacığım! .
ALLAH'ın rahmeti ve marhemeti üzerinde olsun...

Özlem Saba

Babama

çırpınıyor Şimdi bir y¼rek.
yaŐamam için bana bir Şans daha ver dercesine...

ama ayaz vurunca ¼mre
buluyor ¼l¼m bahanesini de...

¼zlem Saba

Bahar geldi...

biriktim.
çoştum.
çoşturdum.
kutsadınız ruhumu....
sevmekten başka yol bırakmadınız bana...

gün işlerken iliklerime.
mahsum bir kedi misali.
geldim senin/
gölgelik, serin koynuna.

güneşin de,
baharın da,
adı sen.!

bu yüzdendir,
bahar gelince,
tepeden tırnağa herşeyim sen...

Özlem Saba

Balık

Açık denizlerde yüzen bir balığım ben.
Hem elinden her an kayabilir, hemde avlanılabilir olan..

Özlem Saba

Barda...

hangi kulvarlarda gezdiğine dikkat et küçük kız...
marifet koca bulmakta değil;
ömür boyu aynı yastığa baş koyacağın adamı bulmakta...

dikkat! .....
barda bulduğun kocayı bar/da kaybedersin.

Özlem Saba

Başına buyruk sevdam

başına buyruk sevdam benim..
bir gider bir gelirsin...

ben seni güzel sevdim,
bundandır benden vazgeçemeyişin...

Özlem Saba

Başka seversin

sen gül kokarsın!
hiçbir kitapta yoktur teninin tarifi.
hiçbir şiirde anlatılmadı henüz aşkının güzelliği.

sen sevince;
bir başka seversin.
dokunduğun herşey güzelleşir güneşinle.
ısınr, erir don tutmuş kalplerin mavi buz dağı...

sen sevince;
kelebekler uçuşur
çiçekler açar yüreğimde...
bir ben olurum tepeden tırnağa;
bir sen olurum.

sen sevince;
bir başka oluyorum işte..
tanrının güvenli kollarında,huzura varır gibi...

seni daha nasıl anlatabilirim ki,
yetmiyor! .
tarif edilmiyor.
yetim kalıyor sözcükler.
varlığınla tanışıp ruhuna varamayanlar gibi,
yetim! ...

Özlem Saba

Başkumandanıma

Cansın sen,!
cana can,
kana kansın...

dostsun sen! .
hain oyunlarla,
milletini sırtından hançerlemeyen...

bildiğim tüm kötülükleri bana unutturan.
bildiğim tüm güzellikleri bana sevdirensin..
sen benim başkumandanım,
sen benim başöğretmenimsin..

sen benim ata'm,
sen benim babamsın..
kurban olurum seni bize gönderen Allah'a
nuriğinde yat babam...

Özlem Saba

Beklediklerim

Issız soğuk bir duraktayım.
Beklediğim şeyin ne olduğunu unutarak,
çaresizce bekliyorum.
Yorgun,
tükenmiş,
içi dolu bir tramvayı bekler gibi.

Hemen geliverir diye belki beklediklerim.
belkide beklemediklerim.
ne önemi var ki bunun.
Bekliyorum savrularak,
Bile bile gelmeyeceğini,
Öylece bıkmadan bekliyorum.

Kurşun geçirmez oldu duygularım.
Donuk, renksiz ve tepkisiz.
Usanmış yorgun bir saatin sarkacı gibi,
bir oraya, bir buraya sallanmaktan başka bir halta yaramıyorum.
başka da işim yok, beklemekten başka.

Tutunabilmek zor hayata..
Beklemeden, dilemeden.
amaçsız, umutsuzca..
Belki zamanı yok diyorum zamanın,
avunuyorum..
Siz gelmeseniz de, ben yinede bekliyorum...

Özlem Saba

Beklenen sevgiliye

benim göğümde hiç yıldızlı gece yok.

hep karanlık yaşadım sevdalarımı.

hiç ateşe kesmedi sevişmelerim.

hiç soluk soluga kalmadım gecenin bir yarısı.

hiç dansetmedim loş bir ışık altında.

dokunurken parmak uçlarım avuçlarına,
kimseyle hiç bir olmadım ben.

bundandır hep günahkar sayılışım.

kendini denizinde aklayan küçük nehirler gibi,
kaygısızca coşmadım hiç.

oysa ki aşka kara sevdalıydım,
bilmeden nereye gideceğini;
kendimi hiçbir yürekte bulamadım ben...

bundandır gözlerimin sürekli, yollara dalışı...

Özlem Saba

Beklenen sevgiliye II

Yıllarca şiirler yazdım beklenen sevgiliye.

Beklemek güzeldi...

Şimdi yıllarca beklediğim ve uğruna onca şiirler yazdığım beklenen sevgili geldi ve capacanlı karşımda duruyor..

Duruyorda; Aramızda bir akrep gibi duran zaman ve benim ona erken, onun bana geç kalmışlığı..

Yanılığlar, yanlış zamanda yanlış insanlara verilen sözler,

ve yanlış boşlukları dolduran fakat yıllardır yüreğindeki boşluğu dolduramamış bizler..

Şimdi yılların hesabını bir anda görüp, hangi yaraları kapatmaya, hangi boşlukları doldurmayı başarabileceğiz.

Beklenen sevgili hep beklenmeye devam edecek..

Onu bilmem ama, benim buna hiç mi hiç gücüm yok.

Son gücümü sadece yıllarca incinmiş yüreğimi ayakta tutabilmek için kullanıyorum.

En ufak bir esintide savrulacak ruhum, yeni bir fırtınaya yelken açacak kadar güçlü değil...

Sen daha çok masumsun büyük yürekli küçük adam.

Bunca acıdan geçmiş bir kadının sevgisi ancak sızlatır yüreğini.

Ben bile kabıma sığamazken, coşkun ırmaklar gibi çağlayıp dururken fakat bunu hiç kimseye hissettirmeden içime akıtığım göz yaşlarıyla seller biriktiren ben ancak hüznendiririm ümitlerini.

Yol yakınken dön, kır dümeni..

Bizi o limana çıkaramazsın....

Ben! Gizli düşlerin ve kimseye söylenmemiş masalların kadını.

Düşümde iki kişiyim evet, sadece sen ve ben.

Fakat gerçekte yüreğimde yer yok başka bir sevgiliye.

Çünkü ya bir olmayı göze alacaksın ya da yok olmayı!

yok olmayı göze alamıyorsan bir de olamazsın demektir bu.

Ve ben yok hükmündeyim zaten, yani anlayacağın adamım; durum oldukça ümitsiz...

Ve umudun olmadığı yerde hiçbir çiçek yeşermez...

Sen en iyisi çiçeğini kalbinde, evinde büyüt...

Evde seni bekleyen üç çiçeğin varken başka çiçeklere konman mümkün değil..

Fakat şunu iyi bilki ben senin çiçeğini büyütmeye devam edeceğim yüreğimde! Ve kökleri çok derinde..

Sevgiyle kal..

Aşkın kadını...

Özlem Saba

Beklenen Sevgiliye III

Ey sevgili!
O alev yanaklarını
Öpmek isterdim serin dudaklarla
Ve aşkını;
Çekmek isterdim yudum yudum ruhuma.
Dalıp dalıp kaybolmak isterdim okyanus yeşili gözlerinde...
Atlardan bir çarşaf misali serilmek isterdim üzerine sere serpe..

Bir martı sesleri olsun isterdim dört bir yanımda.
Bir de inilti seslerin, çınlayan kulaklarımda
Ve ömrümü uzatıp avuçlarına
Yakmak isterdim geride kalan ne varsa..

Donmak isterdim kışında, karında, boranında.
Açmak isterdim güneşinde, baharında..
Yanmak isterdim cehenneminde, narında.
İlmek ilmek öremek isterdim seni bana...
Satır satır yazmak isterdim beni sana.

Ey sevgili !
Her yaşanılan şeyin bir hayali
Her aşkın bir hikayesi vardır...
Benim masalım da sensin galiba..

Özlem Saba

Bekletme

gözkırpma bana artık uzak yıldızlardan...

sende bende kavuşmalıyız güneşin sıcak tenine..

bir metaor olmalıyız belkide...

yada bir kuyruklu yıldız
tüm sevgilileri peşinden koşturan...

bir dizin sevda olmalıyız belki...

limitteki zena koşucusu gibi...

koşmalıyız hesapsız dur durak bilmeden.

ama mutlaka olmalıyız seninle...
karışmalıyız birbirimize...

Özlem Saba

Bekleyişim

ıslak bir yalnızlığın içindeyim şimdi..
bırakıp gittin beni...

oysa sevişecektik seninle..
ne korkunç bir bekleyişti bu..
ne kaygan olurdu bir ten, tenin üstünde.....

Özlem Saba

Bekliyorum

bir keşif sabrıyla bekliyorum seni...
beklemeyi de,
sevmeyi de,
senden öğrendim...

ben tanrıya inanır gibi sevdim seni.
sevmenin bile günah sayıldığı bir şehirde
sevişiyorum hayalinle
bekliyorum,
gel işte..

sen karanlığımın diğer yanısın
aydınlıksın...
safsın...
bilmem neden seviyorum bu kadar seni.
bekliyorum..
gel işte..

Özlem Saba

Ben bu şehirde..

Önemi yok neyi nerede kaybettiğimin.
yerde saçılı duruyur tüm hatıralarım.
ve umutlarım..
hesabı sorulacaktır birgün tüm susuşlarımın,
biliyorum...

neleri kaybettiğimi,
nelerin bedelini ödediğimi bile anlayamadan;
yıkılmaya yüz tutmuş bir kent gibi
kayıp gidiyor avucumdan zaman..

ben bu şehirde, herşeyden;
en önemliside senden vaz geçiyorum...

arkamı dönüp gittiğimde
tüm gittiklerim,
ve gidemediklerim,
küçük bir kelebek gibi çırpınacak arkamdan biliyorum sevgilim,
ama çırpınıyor yüregim de,
çırpınıyor, o yaralı kelebekten daha fazla

ben bu şehirden gittiğimde,
rüzgarala karışacağım senden uzakta.
bulut olup yağacağım tüm gözyaşlarında
fırtınalar koparacağım tüm aşıkların yüreğinde,

ve sen en üzgün halinle gitti diyeceksin,
bitti!
her güzel şey gibi bitti.
ve bir çığlık olacak tüm susuşlar
keletlenecek,
aşkı hisseden tüm yürekler artık bir tek sesle tınlayacak kulaklarda
o seviyor
o da seni seviyor diye...

ben senden gittiğimde
ve tüm gidemediklerimde
artık önemi kalmayacak neleri nerede kaybettiğimin..

ben bu şehirde kendimden vaz geçiyorum
ben bu şehirde senden vaz geçiyorum

ben bu şehir de..
senden...

Özlem Saba

Benim hikayem....

kaybolmak kendi yalnızlığında
ve bir suyun akışını izlemek kadar edilgen olmak hayatta...

yada kendi yalnızlığına ortak etmek diğer insanları...

aşkın ve hayatın başka ne anlamı olabilirdi ki? ..

.

Özlem Saba

Bilen var mı?

herşeyi sorguluyorum...
herşeyden öznce kendimi..
bildiklerimi!
bilmediklerimi..
bir heyecanın arkasına gizlenen varoluşum yoksa bir tesadüf müydü,
aklımmıydı şaşırta beni,yoksa akılsızlığım mı..?
neyi nasıl sorgulayacağına sanki aklım kendiliğinden karar veriyor.

nedir hayat?
alışkanlıklarım mı.
saplantılarım mı.
bana öğretilen bir oyunun perde arkası mı..
bildiklerim mi..
hissettiklerim mi..

nedir hayat?

aklımı başıma aldığımda dizginsiz yüreğim isyan ediyor,
aklım başından gittiğinde
hayatın ipleri elimden akıp gidiyor...

yoksa hayat benim var sandığım
aslında hiç varolmayan, sanal bir varoluşun iz düşümü mü?

sizce de hayat var mı? .
bunu bilen var mı? .

Özlem Saba

Binbir gece masalları

Senin gözlerinde ben bilmem neyim.
Oysa bende herkes gibiyim...
Bütün şirlerim acı üstüne.
Mutluluğa dair hiç bir fikrim yok.
Çıkıp da tapınak karanlıklarından,
Yüreğinde aydınlanmaya geldim...

Bir gizim vardı yüreğimde sakladığım.
Azıcıkta yalanlarım.
Kapına geldim sürüne sürüne.
Çok kan kaybetmişti umutlarım.
Biliyorum; kapıların bana sonuna kadar açık
Fakat bilmiyorsun; bu şehirde/ki tek köle benim.
En son aşk!
Yaşanmayan ilk aşk!
Tutsak aldı tüm rüyalarımı

Aşkı ben mitolojiden çaldım.
Bu yüzden korkar insanlık her bakışından
Zamanın en kötü büyücüsü, uslanmaz bir aşk düşkünü.
Ve sen çıka geldin en yorgun anımda.
Azar azar çoğaldı varlığın gönül boşluğumda.
Talip oldum senden ve benden geriye ne kaldıysa

Bu dünya artık yaşanması değil,
Hükmü çoktan bitti, yenildi...
Ve zaman; akıp giden zaman /
bize en zalim yalanları söyledi.
Artık gövdeme ağır geliyor kalbim.
Kaç vuruşluk ömrü kaldı bilmiyorum.
N' olur bizi reddetme tanrım.
İnanmadım ben hiçbir zaman Erosa.
Erosu avuçlarımda erittim/
Sen dirildin.
Ben dirildim.

Dedim ya bu şehirde/ki tek köle benim.
Ağzımı açsam dolanır sarmaşıklar.
Kuşlar uçar kalbi kırık dallarımdan.
Karanlıklar içinden yükselir feryadım.
Sel başar mesut karınca yuvalarını.
Ben ağzımı açsam taş keser Medusa.
Ve ben konuşsam...! ! !
Solar sardunyalara

Susam diyorum artık.
Ben sussam ve kalbim konuşsa.
Selamlasa birbirini boynu bükük göçmen kuşlar.
Sıcak ülkeler boyu coşkunu nehirlere ulaşırsa.

Sen çözsün kalbimin kilitlerini.
Bitse bu esaretlik.

Ben kafesinden kurtulmuş can misali selamlaşam semayı.
Saklansak gökyüzünün bir yerlerinde
Bir tek sen ve ben olsak mutlu biten binbir gece masallarında.

Özlem Saba

Birabaz...

keşke ben de içip içip kaybolsam senin gibi
ama nafile ben o kadar kendimdeyimki...

masanda biraz fıstık var, bir paket sigara bir kupa da bira,
keyfin yerinde...

yanına yaklaşmaya çekiniyorum
çünkü tüm acılarımı saçmaktan korkuyorum masana.

Özlem Saba

Biraz daha sessiz olabiliriz

Evet biraz daha sessiz kalmayı başarabiliriz.
Görmezden gelebilir,
Sigaramın dumanını seyredip,
düşlerin kırılışına,
kedinin yumağından vazgeçişine,
rengi alınmış bir çiçeğe acımadan,
ilerlemeyen bir saatti seyrederek,
boş boş bir oraya, bir buraya sallanabilir,
duyarsız kalabilirim yağmurun yağışına.
Kokusuna hasret, rengine kör,
sesine sağır olabilirim.
Susabilirim biraz daha,
Seni seviyorum diye bağırmadan,
yada sevmiyorum diye haykırmadan durabilirim.
Sesime biraz daha uzak,
kendime biraz daha yabancılaşabilirim.
Bir erkeğin koynunda sevmeyi
unuttuğumu unutabilir,
uygunsuz bakışlarıyla bedenimin biraz daha incitildiğini,
bir ayyaşın, bir ilgisiz ve duygusuzun yatağında
aşkı kirletip, kendime biraz daha ihanet edebilirim.
Biraz daha, biraz daha sorgusuz yaşayabilirim.
Bir torba kömüre imana gelmiş insanları,
el etek öpüşlerini görmezden gelebilir,
bir ölü gibi tepkisiz yaşayabilirim.
Evet, biraz daha sessiz kalınabilir.
Cevabını bildiğim soruları kendime
defalarca yeniden sorup,
bütün sırları bitmiş bir adamanın yalan söyleyişine,
biraz daha sessiz kalınabilir,
kalabilirim..
Sıfırı oynayabilirim mesela.
Her işlemde etkisiz elaman olmaya,
üzerimde alınan tüm kararlara duyarsız kalabilir,
bir türbe önünde,
günlerini diz çökerek geçiren kadını
görmezden gelebilir,
beklediği şeyin hiçbir zaman orada olmadığını,
olmayacağını, söylemeden durabilirim.
Yalanlar söylenerek kandırılmış insancıkların,
ya da hiç kandırılmamışların acısına,
tüm hesabın onlara kesilişine ilgisiz kalabilir,
yaşlı amcalara bunları neden yaptıklarını sormadan,
suçsuz,
hayatımdan çalınan,
hayatı çalınan insanların,
mutsuz geçirdiği her günü bir çerçeve yapıp,
hayallerinin resmini o çerçeveye asmaya devam edebilirim.
Masum fakat çarmıha gerilircesine acı çeken insanların,
acısının rüyalarımın girişini, dua edişlerimi
arşı delen ahlarının yaktığı ateşi hissetmeden durabilir,
bunun hesabını bir kez olsun somadan,

aklın bütün bilgeliğini inkar edip,
yalanlarına biraz daha dayanabilirim.
Su gibi kendi çukurumda buharlaşabilir,
yada çürüyebilirim..
-şiişt! ! !
Sessiz.
Evet; biraz daha,
biraz daha sessiz olabiliriz...

Özlem Saba

Bitti.

sözlerde bitti
şiiir de..
tüm kelimeler intihar etti
ve aşkına söylenecek hiç bir söz kalmadı...

Özlem Saba

Biz kadınlar...

biz kadınlar
daha kadın olmadan bir kadının hayatını yaşayanlar....

biz kadınlar;
kadınların en bakiresi.
sevişip rüyasında binlerce erkekle,
yine de bakire kalanlar.

biz kadınlar..
gideceği hiçbir yeri olmayanlar.
olamayanlar..
bakmayın telaşımıza,acelemize..
yalandan..

biz kadınlar!
bir gazete kuponu kadar
bekleyeni olmayanlar...

biz
habersiz solan güller...
biz
hatırlandıkca hep yüreğinizi sızlatanlar...
biz
içli bir keman gibi
kendine ağlayanlar...

biz
aşkı en çok hak etmiş olup
yaşayamayanlar...

biz
tangoların kadınları..

bir erkeğin gözlerini yıllarca düşünüp
ona bile hissettirmeden bunu
hülyalı bakalınlar...

biz;
unutulmuşlar,
yada varlığını gizleyip
kendini unutturanlar...

şarkılara şiirlere girememiş..
oynamadan bekletilmiş
hala en güzel oyununu bekleyen tiyatrocular...

biz
bekleyeni bile olmayan,olamayanlar...

biz sevilmekten bile utananlar...

biz;

asla var olamayan
varedilemeyenler.....

Özlem Saba

Biz.

Benim içimde sen vardın
Senin içinde ben..
Bizim içimizde o..
Biz onu biz sandık
Yanıldık...

Özlem Saba

Boş Sokaklar

Boş şehrin boş sokakları.
Aradığım kapı kapı ve kimseyi bulamayışım.
Milyonların doldurduğu bir kentte
Hiçbir ayak izi bulamamak yaşanmışlığa dair.

Sen de gittin, umutlarım da şehri terk etti.
Saat 01.30. karanlık bir sis bulutu kapladı her tarafı.
Daha bir grileşti yüreğim
Takvimini tuttum, her gün bir not ekledim ayrılık defterimize.
Ve kendime bile itiraf edemediğim duygular bedbaht etti ruhumu.
Ruhum mu?
Nuh un gemisinden arda kalan,
saf kalmak için çırpınan son inanmış...
Bundandır belki de kimseyle uyuşamayışım.
Bir başıma kalmışlığım.

Ama bilmek bir yerlerde can çekişen insanların da var olduğunu.
İniltisini duymak, uzak köylerden.
Fakat hiçbir adresin bulunamaması elinde.
İzi silindi insana dair tüm duyguların,
Sevginin adresini kimin sildiği yüreklerden önemsenmez oldu.
Taşlanır oldu nitelik
İnsanlık bıraktı peşini o hain günahkarın.
Taş kalpli yürekler başımıza tac oldu..

Özlem Saba

Boşluk

yokoluşumu seyrettim...
donuk gözlerim...

balyozlanan duvarlarlar ardından
varlığıma inat sen yoksun dercesine
yıkılıyordu çocukluğumun evi....

ben o bahçede henüz yok olmadım dercesine
çakıl taşları topluyordum inatla....

bir tarihi ve bir resmi tarihi arkamda bırakıp giderken
o çocuğun henüz o avluda oynadığını benden başka kimse görmüyordu...

balyoz sesleri..
bir, iki, üç...

zıplıyordu hala o çocuk bir, iki, üç....

Özlem Saba

Bozuk para

kaybolmak istiyorum
cebinizdeki üç kuruş bozuk para gibi kaybolmak,
veya tedavülden kalkmak.

Özlem Saba

Bu bir isyandır

tuttuğum nedir elimde kocaman...
vakitli vakitsiz ruhumu yoklayan
bir yangının külleri mi? ..
asıl sen miydin hayatımda büyük olan...
yoksa ben miydim küçük olan..

·
sevmeli miyim seni
barışmalı mıyım duyduğum acıyla?
arkamı dönüp kaçmalı mıyım yoksa...
nasıl sökeceğim içimden sana duyduğum öfkeyi...

bir isyan var içimde...

yedi rengini de yaşadım acıların...
sol yanımda hançer..
sağ yanımda hüzün siyahı....

uzayan yollar gibi küçüleceksin gözümde..
sende biteceksin artık
içimdeki yolsuzluk bitince....

Özlem Saba

Bu sabah

Uyandım...

Bu sabah uyandım ve sana ait ne varsa;
herşeyi fırlatıp attım....

Bu sabah uyandım ve benden aldığın herşeyi senden geri aldım..

Bu sabah hayata yeniden başladım..

Üzerime bulaşan kiri pası temizledim,
ve senden kalan tüm izleri sonsuzluğa yuvarladım..

Bütün boyun eğişlerimi senden geri aldım ve
özgürlüğümü gökyüzüne havalandırdım.

Anlayacağın; bu sabah sen uyurken senden ayrıldım.
Ve o korktuğum hayata; cesurca kocaman bir adım attım..

Anlayacağın ben bu sabah büyüdüm....
Ve senden kaçtım.

Özlem Saba

Büyüme

Bir an vakit dursa
Ve biz tutsak mavi yelelerinden zamanı
Düşler biriktirsek yeniden.
Uzak diyarlara doğru.
Zamanın sonuna sallanırken anılar.
Bir çocuğun salıncağı sanıp
Sarılabilirsek yeniden tüm umutlara.
Çocuklar oynaşabilse yeniden düş bahçelerimizde.
Gülümsese yine, vakit var dese.
Koşsa tüm çocukluğuyla, sarsa, öpse.
Çünkü çok gücüne gidiyor artık büyüme.

Özlem Saba

Cehennem

Ne kadar seviyorsun dediklerinde,
cevap veremiyorum...
Nasıl derim ki; Cennetten cehenneme kadar...

Özlem Saba

Cinayet

Eğer kanıtlanamıyorsa suçun,
Bu suçsuzsun demek midir ?
İşlediğin suç soyut bir eylemde olsa.
Ben biliyorum !
Tutuklusun cinayetten, yatıyorsun içimde,

Özlem Saba

Cüretkar

Birkez daha anladım ki,
aşk haddini bilmiyor.! ! !
Sabırsız,
cüretkar,
ve merhametsiz.
Esir aldımı birkez birinin yüreğini
ne akıldan eser kalıyor
ne de ahlaktan...

Özlem Saba

Çaresizlik

En iyi kıyıya vuran balıklar bilir çaresizliği
Birde sonsuza kürek çekenler...
Ben ikiside değil
Bin yıllık bir çınar altında, bin yıllık bir uykuya varmışcasına,
Uzak, soğuk ve şuursuz.

Özlem Saba

Çocuk gözleri...

onların gözlerindeki korkuyu gördüm...
yanlızlığı ve çaresizliği.
oysaki çocukların gözleri; sevgi, ışık ve gelecek parıldamalıydı...
büyük, küçük farketmiyor.
demekki, insan güvenliği ugruna herşeyden vazgeçebiliyormuş
sevgiden bile....

Özlem Saba

Dehliz

tastaki çorba buğusu...
yanlızlığım
korkularım
ve toprak

ben o toprağın en dibinde
dehlizde.....

Özlem Saba

Deniz feneri

gözlerini benden kaçırdığın anda anladım içinde kopan fırtınaları
sanki aralık bir kapı görsen hemen içeri sızacak gibiydin.
fakat öyle anlamsız nöbetçiler dikmiştimki kapıma
istesem de, ben bile içeri giremezdim.

sende farkındaydın herşeyin
imkansız hiç bu kadar imkansız olmamıştı bizim için.

yitik sandığın umutlar şehrini
hiç tanımadık bir yerde keşfetmenin sevinci
ve denizin ortasında kalmışcasına, fenerine ulaşan bir denizcinin heyecanıydı seninki.

ben ise tıpkı senin kadar şakındım..
ne yapacağını bilmez...

haydi bize yolumuzu göster deniz feneri
çünkü ben de kaybolmuşum bu deryanın içinde,
tıpkı senin gibi...

Özlem Saba

Derinlik

Derin bir adamın derinliğine indikçe
vurgun yememek eldemi....

Özlem Saba

Dokunulmaz suçlu

insan kalbi neden taşkeser bilirmisiniz?
ben söyleyim:sevgisizlikten...
annen sevmez
baban sevmez
kardeşin sevmez
eşin sevmez dostun sevmez....

ve bir insanın kanı neden donar bilirmisiniz?
bir de üstüne ülken sevmezse...

artık herşey sana mübahtır
istediğin gibi suç işleyebilirsin...
artık dokunulmazlığınız var...

Özlem Saba

Dönüyor

Yıllanmış bir cennet şarabıydı sanki aşk.
İçenin başı döndü
İçemeyenin nevri..

Bu ilahi kaideyle.
Mevsim döndü.
Insan döndü.
Kainat döndü...

Özlem Saba

Dünya melekleri

Şimdi gitme vakti çocuk
Kanatlarını açma vakti..
En sevdiğin oyuncakçı yanına alıp
Cennete gitme vakti..

Şu sıkıyaya benzemiyor
Üzerine tutulan keleşten çıkan mermi.
Şimdi seni düş oyunlarından alıp cennete uçurma vakti.

Korkma! , üzülme çocuk
Zaten bu dünya sana göre değildi...

Özlem Saba

Düş

Ben bir yalan olsam kim inanırdı ki sana.
Biz bir düştük belkide.
Belkide birbirimize hiç kavuşamayacağımız bir düş.
Bir adresi bile yok aşkımızın.

Ben bir gerçek olsam yine kim inanırdı ki sana.
Ancak düşlerde yaşanılabilecek bir aşkın varlığına kim inanır.
Biz seninle bir masalız aslında.
Dilden dile dolaşacak ama sonu hiç belli olmayacak.

Özlem Saba

Edip cansevere

anladım!
tam şuanda anladım
yere birşeyler düşürmüştüm
ama yinede devam etmişim yaşamaya
eksikliğimle..

geri dönüp almayı ya istemedim
yada adını koyamadım eksikliğimin
yada geriye dönsemde
bulamayacağımı biliyordum
keybettiğimin gülen bir çocuk resmi olduğunu....

daha iyi anlıyorum şimdi Edip Canseveri okurken

gülemi düştü, suyamı
yoksa gürültüyemi düştü bilmiyorum
çocukluk resimlerim...

Özlem Saba

Ekspres

Birekspres trenim ben.
İstasyonlara takılmam..

Özlem Saba

En son şiirim

Galiba en son şiirimi bu gün yazmalıyım.
herşeyin anlamını yitirdiği bir evreni solurken,
neye tutunarak havada asılı kalabilirim bilemiyorum,

iki merideyen arasında sıkışıp kalan insan şuuru gibi
kendime verdiğim tüm sözleri de unuttum.
tüm tatlar silinip gitti hafızamdan.

sanki kekre bir şarabı hiç tatmamış gibi dudaklarım,
sanki bengonviller hiç açmamış bahçemde.
yüzüme vuran rüzgarın kadifemsi dokunuşunu
denizin vücudumu yalayıp geçen tuzlu dokusunu hiç duymamışım.

sanki çocuklar hiç oynanmış sokalarımda.
bir erkeğin merhametli elleri hiç dolaşmamış vücudumda.
sanki sıcaklığını hiç duymamış.

sanki damağında eriyip kayan şekeri
ve yüzümü ıslatan yağmuru,
saçlarıma dokunup kaçan,
danseden bir çingene kadını andıran fakat, yerçekimine karşı koyamayan kar
kristallerinin saçlarımdan kayışını, hiç hissetmemişim...

sanki hiç anne dememişim, baba dememişim.
sanki hiç yürümemişim.
sanki hiç doğmamışım.

eğer bunca şeyin tadını unutturabiliyorsa sana hayat,
anlamsız kılabiliyorsa tüm güzellikleri,
verdiği tek şeyle geri alabiliyorsa tüm verdiklerini,
artık hangi kaba sığdırabilirsin kendini.

herşeyin anlamını yitirdiği bir zamanda
zamanın ötesinde bir yerlerde sıkışıp kalmak
ve için istemeye istemeye zorla veda etmek tüm sevdiklerine,
artık sadece hüznün rengini tanımak,
ve iliklerine kadar acıyı somurmak.
nasıl bir duygu bilebilir misiniz?

söyleyin bana şimdi,
şiir yazmakta kurtarabilir mi artık beni?

Özlem Saba

Erkeğime

son ışıkları sönerken şehrin
senin ışığın dolar evime...
sen nasılda bilirsin karanlığı aydınlığa çevirmeyi...

akordu bozulmuşken hayatın
herkes başka telden çalarken
senin sesin başlar içimde
sen nasılda bilirsin hayatı bir şarkıya çevirmeyi...

en umutsuz anımda, üstüme gelirken bütün dünya
senin şefkatin dolar içime
sen nasılda bilirsin kötülükleri iyiye çevirmeyi...

akşam olup hüzün çökünce bu şehre
hele bir de teker teker dostlar gidince evine
senin neşen başlar evimde
sen nasıl da bilirsin hayatı oyuna çevirmeyi

tüm renkleri solmuşken hayatın
kokmaz olunca artık karanfiller
senin çiçeğin büyümeye başlar içimde
sen nasılda bilirsin hayatı gül bahçesine çevirmeyi...

tüm gücüyle canımı yakmaya başlayınca hayat
sen ne güzelde sarar sarmalarsın beni
eğer sen de gidersen bir gün, ölürüm!
ne olur bırakma hep yanımda kal, evimin direği...

Özlem Saba

Esaret

Günlerdir kendi kendiyile hesaplaşmanın bitkiliği çökünce üzerime;
Anladım ki insanı bitkin kılan yine kendi esaretiymiş...

Özlem Saba

Esir ruhum

hiç bu kadar çaresiz ve yalnız hissetmemiştim kendimi...
içimde yarattığım benin dışında kimseyle uyuşmuyor ruhum
sessiz bir yalnızlığın içine hapsedilmişcasına
göz gözü görmüyor karanlığında...
burnuma sadece küf kokuyor..
yıllarca rafta unutulmuş nemli çamaşırlar gibi...

keşke demeyeceğim..
hiç sevmem! ..
ama yinede...
yinesi de yok...
sanırım tüm yeşiller griye çalıyor..
gözlerim; neminide, ferinide,erinide kaybetti
hangi acı canlı kılabilirki gözlerimi, iki damla yaş ugruna..

şimdi bir dönemeçteyim..
bahenem yok..
bir kıvılcım bile yetebilir yangınım..
hangi günahın bedeli bu,
neyi niye kaybettiğimi bile bilmiyorum..
tüm sevdiklerim kayıp gidiyor avucumdan,
ben dur bile diyemiyorum...

ruhum esir...
ruhum yılgın...
boşuna tüketmişim kendimi bunca yıl
bu yaşamak yaşamak değil, yokoluşun ta kendisiymiş

Özlem Saba

Eskiyor herşey

her doğan yeni gün,
yeni güzelliklerin habercisiydi,
ama şimdi; balkonda onutulmuş çamaşırlar gibi
malesef eskitiyor beni...

Özlem Saba

Evine

bırak elindeki oyuncağı çocuk
hayat bizimle oyun oynuyor zaten....

o vuruyor sana,sen baka kalıyorsun...

bir sağdan bir soldan

hayat eksik yanlarını iyi biliyor çocuk...

Özlem Saba

Evlilik yıldönümümüze

Aylardan kasım, günlerden dokuzu. Dallarda sallanan sarı yapraklar sanki masum bir aşkın şarkılarını söylüyorlar gibi kulaklarıma.. Yıllar önce bu gün yeşil gözlü, yüreği dev adama ömrümü kaygısızca hediye ettiğim gün. Onunda bana. Bu gün; benim onun evinin sultanı, onunda benim kalbimin padişahı olduğu gün. Geçmişin sıkıntılarını bir anda unuttuğum, hayata yeniden umutla baktığım gün. Şimdi geçmişe dönüp bir kere bakma ihtiyacı bile duymuyorum çünkü onunla olduğum her saniye beni geçmişe döndüremeyecek kadar özel ve güzeldi. Günlük alışkanlıklar kısılcacında kalmış gibi görünsede evliliğimiz, muhteşem bir uyum, anlayış ve saygı çerçevesinde yuvarlanıp gitti. Bunun insana verdiği huzur ve dinginlik aşkı bile gerisinde bırakan muhteşem bir güzellikti. Sanki aynı sesi çıkaran kemanın farklı telleri gibiydik. Şarkımız hep birdi hayallerimiz bir. Gelecek güzel günlere kanat çırpın tek bir yürek gibiydik biz. Ben kendimi hiç bu kadar özel güvende hissetmemiştim. Harika bir eş olmanın yanı sıra ailemize aşılarmış olduğun merhamet ve sevgi duygularından nasibini alan yalnızca ben değildim. Yıllar önce bu gün kanatlarının altına sığınan yavrum Azra da başka bir babadan göremeyeceği kadar sevgi ve destek gördü senden. Biz hayat denilen bu karmaşık ve muammalı hayat girdabında tek başına savrulan küçük kadınlardık. Ve şimdi senin şevkatli kanatların altında saadeti yaşayan belki de hayatın en şanslı kadınlarıyız. iyiki varsın aşkım. Ve seninle iyiki evlenmişim. Bizim için yaptıklarının karşılığını hiçbir şekilde ödeyemeyiz. Ama sana verecek kocaman bir yüreğimiz ve içinde sana ait kocaman bir sevgi var. Seni seviyorum hayatım. Evlilik yıldönümümüz kutlu olsun. Nice mutlu yıllara.

Özlem Saba

Eylül

bana eylül diyorsun
bütün yapraklarımı döküyorum bir bir
bir mülteci azmine benziyor bu şehir
bu şehirdeki yalnızlığım

sen yoksun ve yalnızlığın daha bir tok geliyor sesi kulağıma

bana bulut diyorsun
yağmurlarımı döküyorum bir bir...

içimi sızlatıyor yokluğunun sesi

renksiz bir kavak ağacı oluyorum..

ütopik bir renk giydir artık bana
hayalde olsa rüyada olsa....

bana eylül diyorsun yine bir sis düşüyor sokaklarıma..
bir yayılım ateş başlıyor her tarafta

haklısın sevgilim
sonbahar çocuğuyum ben
eylülde nevrüz yaşanmazya...

Özlem Saba

Ezberimsin

öyle alışık ki bedenim bedenine
yüz bin yıldız altında
bağlansada gözlerim
yinede tanışım tenine,,

Özlem Saba

Farid Ferjad

farid ferjad alıyor
büyüleniyorum...

içli ber keman sesi uyandırıyor beni
o hazin ve düşünceli uykudan.....

bir kuş olmalıyım diyorum bazen
bir deniz
bir bulut....

ya da coşan bir sonbahar
telaşsız..

olmalıyım diyorum,
ne olmalıyorum bilmeden

sadece ben olmamalıyım bunu bilerek....

Özlem Saba

Gardiyan

Kendi ömrünün gardiyanı olabilir mi insan.
Olur;
Adaletsiz yargıçların kararlarına boyun eğince

Özlem Saba

Gecikmiş bir mektup..

seni sevmekle başladı herşey..
sanki alaca karanlığın ardından doğan güneş gibi....
karda kalmış,üşümüş ayaklarımın,
ateşe varması gibi...

şu dermansız,çaresiz gönlümün,
bir dirhem mutluluğa varması gibi....

seni sevmekle başladı herşey,
herşey senmişsin meğer...
ve bizler...

oysa çok mu geç kaldım acaba? derken;
içimde bir kuş ötüyor ansızın..
ve zamanı yok diyor sevmelerin, sevgilerin...

haydi sen de kanat çırp benim gibi..
bir göz kırp artık yoksulluğuma..
canlasın seninle bütün hücrelerim
içime dolsun her solukta bütün sevinçlerim
içime dolsun adın
adınla başlayan tadın...
ve dilimde öyle bir dua ol ki
sadece Allah, Allah,Allah desin...

adınla başladı herşey
ve adına ölesi bütün kainat
hizmetindeydi bütün alem;
şu yazdığım kalem! ...

ve ben!
biçare, yoksul,
senin yoksulun...

ne kadar yoktuysam ben
sen o kadar vardın...
ne kadar azdıysam ben,,
sen o kadar çoktun
ne zaman ansam ben,
sen hep benimleydin...

ama ben asla olmam gereken yerde olamadım...
sana karşı yeminimi tutamadım...

affet, affet beni yarab
bağışla bütün günahlarımı,
tıpkı bütün bu kainatı,
bu aciz günahkarlara bağışladığın gibi
bağışla,bağışla beni yarab...

adınla başladı herşey
ve dilim de bir tövbe oldun artık,

içimde bir aşk..
tüm ruhumu yaksada,küle çevirsede
mutluyum..
çünkü vardığım en büyük aşk
bu aşk...

adınla başladı herşey
bekle! , döneceğim..
sana gelmezsem söyle nereye gideceğim.?

bekle! geleceğim

dilimde yalnızca bu duayla,,,
bekle...
bir gün geleceğim...

Özlem Saba

Gel artık sevgilim

kendine bir şans ver diyor birileri....
kendine bir şans ver demek ne kadar da kolay
bunun bir kaç ilaçla geçeceğini düşünüyor,
onun için reçete yazmakta çok kolay...
beni bu kadar çaresiz bırakan şeyin
aşktan korkmak olduğunu sanıyor,
yanılıyor...

bunu anlatmak mümkünmü?
açmalımıyım kendimi bu kadar sayfalara bilmiyorum
ama konuşmalıyım bunuda biliyorum...

tabular...
nekadar dışında da dursak bu kuralların
bir yolunu buluyor bizi içine çekmenin..

söyleyin bana?
çevrece kabul gören bir ilişki
yıllarca alıcısını bekleyip,
bir kilo domates gibi razı oluyor kadın kaderine..
seçme hakkı yok
sevme, sevilme hakkı yok
tenzel uyumdan bahsediyor kitaplar
aşktan, sevgiden...
bırakın tenzel uyumu
sevdiğine seni seviyorum demeye bile cesareti yok kadının...
annemim kaderi buydu benimkide bu olacak diyip
razı oluyor kadın kaderine....

evet kadının kaderi bu..
asırlardır süre gelen bir alışkanlık..
yada kolayı seçmek...
bir ilişkinin sorumluluğunu bile üslenemezken erkekler..
bırakın üstlenmeyi bunu bir oyun gibi gören erkekler,
nasıl olsa bizleri seviyor, yada mecburlar diye
yıllardır altlarında taşıdıkları
o kadını dediği basamakların üzerinden,
nasılda sorumsuzca geçtiler....

ezilsekte varlıklarının altında,yok olsakda,
sesimizi bile çıkartmaya korktuğumuz,
çekindiğimiz,
ürkek bir mum alevi gibi direnişsiz,
ve en küçük bir esintide yok olacak bizlerin,
nasılda titreyerek yandığını asla bilmeyecekler...

ve bunca şeyin farkındayken
yada duygusal zekanız zorla farkettiliyorsa bunları size..
dayanışmasız sorumsuzca yaşanmasından korkuyorsanız hayatın
ve aşık olacak adam gibi bir adam bulamıyorsanız
ve aşk artık unutulmuş tren garları gibi geliyorsa size..
ve oradan geçmiyorsa hiçbir zaman yolunuz..

hayat ayırıyorsa sizi her defasında o gişeden..
elinizde aşka gidecek bir biletiniz bile yoksa..
bir zincir dolaniyorsa her defasında ayaklarınıza..
ve her seferinde yargılıyorsanız yaşanılan aşkları..
tutsaksanız..
ayağınızın altındaki iskemleye bir tekmede siz vuruyorsunuz...
ve bir anlamsız aşk daha asılıyor hayatınızda...

ve yıllarca bastırmak zorunda kalıyorsa kendini kadın..
eğer şuursuz bir büyücüye dönüşmüşse toplum..
tüm kadınları bir paçavraya hapsetmişse..
yıllardır kutulara doldurulmuşsa duygular,
süslü hediye paketlerine..
aşkı işbortaya dökmüşse toplum..
bir tuğla kadar değeri kalmamışsa aşkın..
o ilk sözler;
o her evliliğin bir futbol maçı biletinden ucuzsa değeri..

ben istemiyorum böyle bir sevdayı....

korkuyorum...

ve sana sığıyorum tanrım,
evlilik adı altında yaşanan günah dolu zevklerden...

özlem saba

2001/ünüverste kantininde..

Özlem Saba

Gelecek

Şımarık, beceriksiz, oyun bozan bir çocuğun ellerine teslim edilmişse hürriyet İstedığı olmadığında; "bana ne! , bana ne! " diyerek tüm kumdan kaleleri yıkmasıyla şekillenir gelecek..

Özlem Saba

Gidesim var

gidesim var;
hiç olmadık kadar gidesim var.
anadan doğma, üryan,
soyunupta tüm ruhumu, gidesim var.
bütün öğretilerden uzakta
ayakların baş olduğu
horozunun erken öttüğü
bütün tersanelerinin satıldığı
bütün dersanelerinin yutulduğu
celladına alkış tutan
çıkartı için vatanını satan
dilini, dinini, bayragını yakan,
Onca nimeti bu vatana altın tepside sunan,
Atatürk'e dil uzatıp, piç damgası vuran
bu insanlardan,
bu ülkeden,
hiç olmadık kadar uzağa gidesim var.

Özlem Saba

Gidiyorum

Gidiyorum ayaklarım beni geri çekerek.
Her ne kadar atmaya çalışsamda beynimdeki tüm düşünceleri;
Ayaklarımdaki prangalar hatırlıyor her defasında ettiğim yeminleri.
Ben güvenilirmez birisi değilim ama;
Aşk bozuyor öğrendiğim bütün ezberlerimi.

Özlem Saba

Git

kilitlesemde tüm kapıları...
gideceksin biliyorum...
kalda demeyeceğim sana..
yıkıldı kalbimin duvarları.

aç kalbini çıkmalıyım...

kalanlar sadece kirletir anıları...
bitmişse aramızda yaşanacak herşey
gitmelisin;
sarmalıyız yaralarımızı.....

Özlem Saba

Git içimden!

kırlangıçlar göçüyor içimden...
ve ben yine yalnız kalıyorum.
yenemediğim büyük bir acı var içimde;
işin garibi, acımı ben de tanımıyorum.

hep aynı soruyu soruyorum kendime
ben neden mutsuzum,
biz neden mutsuzuz?

bu içimde kendiyile hesaplaşan,
hiçbirşeyi öldüraramış küçük kız da kim.?
ve ben o küçük kızdan hiç, hoşlanmıyorum! ! !

hep eksik yaşamış,
hep eksik sevilmiş,
hep eksik sevişmiş,
ve hep eksik söylemler peşinde,
çocukluğunu yitirmiş,,

şimdi içinden kırlangıçlar uçarken,
masumiyetini tamamen kaybetmiş;
bu küçük kızda kim? !
ve ben bu küçük kızı hiç, sevmiyorum! ..

Özlem Saba

Git Şimdi

gitmelisin artık....

korkuyorum senden..

seviŐmelerimiz yorgun...
çıplaklığımız utangaç..

el yordamıyla tanıyorum tenini...

düşlerin beyaz
tenim siyah
haykırıŐların mavi...
gözlerim donuk..

renklerle tanıyorum seni...

sen git Şimdi
sonra gene gel....

beni özlediğini söyle
fısılda kulağıma hasretini
ihtiyacım olacak nefesine..

utanıyorum senden
senden ve aşka dahil herşeyden...

sen git Şimdi
sonra gene gel...

ama kalbinle gel
sal içindeki utangaç çocuğu
dokun yüreğime
sev,büyüt beni....

Özlem Saba

Gitme

kayıp şehrin,
kayıp prensi...
bunca acı içinde;
sırf sana aşığım diye kaybetmiyorum kendimi...

yolumu bulmaya çalışırken el yordamıyla,
tanıdık,
zamansız izler bırakıyorum ruhuna,
kapı önlerinde;
yol kıyılarında.....
sokak aralarında...

yalnız,
bir güneş,
bir deniz,
bir ay şahitken sevişmelerimize...

sende çekip gidersen böyle
koybolurum,düşerim en derine..

lütfen gitme....

Özlem Saba

Gitme vakti

nedensiz, habersiz olur gitmeler...
bahane olmaz ki gitmelere...
istesende kalamazsın artık
gitme vakti gelince....

Özlem Saba

Gitmedin

Senden sonra kaçkez ağladım bilmem.
Baya kilo aldım inadına.
Artık saçlarımı boyatmıyorum.
Kendime kaçkez seni özlemediğimi söylesem de.
Yinede özledim.

Yureginden kaçtım hep
Ama iltica edecek tek bir yürek bile bulamadım.
Gittiğim her yerde senden bir nefes aradım.

Kaç kez yeniden yaşadım gidişini.
Kaç prova ettim.
Arkandan bilmem seni kaçkez uğurladım.
Yinede olmadı, unutamadım.
Her seferinde daha büyük bir aşkla bağlandım sana.
Daha kaç yıl geçmeli üzerinden ayrılığımızın.
Daha kaç kez iç çekmeliyim derin derin

Bilmem daha kaç ayakkabı eskitmeliyim çıktığım uzun yollarda.
Daha kaç kez aynı yolları yürümeliyim ayak izlerini süpürmek için.

Bu kezde olmadı demediğim tek gün bile olmadı daha
Mıllerce yol gittim,
fakat sen yüreğimden bir milim bile gitmedin...

Özlem Saba

Gitsin.

Gitsin !
Herkes gitsin bugün..
Hayallerim gitsin.
Anılarım.
Yaptıklarım.
Yapamadıklarım.
Özlemlerim gitsin bugün.
Çiçekler gitsin.
Güneş gitsin.
Örtünsün gökyüzü.
Yıldızlar gitsin.
Kediler gitsin bugün.
Köpekler gitsin.
Dostlarım da gitsin bugün.
Gitsin bütün mecburiyetlerim,
Uykular gitsin gözümde.
Uykusuz geçirdiğim geceler gitsin.
Korkma sana bir ayrıcalığım yok,
Sen de gidebilirsin..
Mezarcılar gelsin sadece...
Beni yıkasın, temizlesin...
Kurtarsın şu dünya denilen pislikten...

Özlem Saba

Gözlerin

eyy benim gözlerini sevda bürümüş sevgilim...
büyürken gözbebeklerin,
büyüyor sevgimizde...

eyy benim sesine sevda değmiş sevgilim
büyürken çığığımız
çığ oluyor sevgimizde...

eyyy benim tenine ten,canına can değmiş sevgilim...
yüreği yangın sevgilim:

işte bundandır...
uyuyup, uyuyup uyanırım gecenin bir yarısı.
özlerim sesini de, tenini de
gözlerinide de....

Özlem Saba

Gülümse

insan ne mutluluğunu,
nede mutsuzluğunu tutabilir elinde tamamiyle...

hayat bir serüven gibi akıp gidiyor öyle...

acılar biriktirip özlemler duyuyoruz...
bekliyoruz....
yanılıyorz,yanıyoruz,yakıyoruz....

bu dev havuz
dünya denilen bu dev havuz
üsten dolup altan boşalırken

bu salt gerçeği neden hep gözardı ediyoruz...

Özlem Saba

Günah

dans ediyor bir kadın
göbeği hafiften sıyrılmış
bir düşün içinde
aslında düş,onun içinde
işveyle kıvırırken vücudunu
gece sis ve günah kokuyor
seviyor siside günahıda kadın
ırsını teslim edecek birisini beklerken
bir doluyor bir de boşalıyor kadehler
bu gece sis ve günah kokuyor
bir doluyor bir de; bo-şa-lı-yor kadehler...

Özlem Saba

Günaydın

sana günaydın dediğimde ben burda olmayacağım...
/
usulca bir öpücük konduracağım dudağına
/
seni unutmayacağım...

Özlem Saba

Hapsoldum karanlığına

eyyy gökyüzü...
bilirim! ,güçlü ve heybetlisin.
ve tanıksın bütün tutsaklığıma,
sen özgür ve hür dans ederken yıldızlarınla,
ben karanlığının gölgesinde, loş bir yalnızlıktayım...
siyahi gecelerine hapsettin beni....
eger tanrı değilse bana bu acıyı reva gören..
çekil üzerimden! ,
-bitsin bu karanlık....

Özlem Saba

Hasta işte hepsi bu!

Dünya hasta sanırım,
yoksa içinde bu kadar parazit barındırmazdı.

Özlem Saba

Hayalet...

Sürgün müdür her zaman gitmeler?
insan hiç bulunduğu yerde kaskatı kesilemez mi?
bedeni oracıkta yok olup
ruhu uzak diyarlara göç edemez mi?
sanki tüm kelimer tükenmiş gibi,
iki kelimeyi bir araya getirip
yetti artık diyemez mi? ...

Sürgün müdür her zaman gitmeler?
insan bulunduğu yerde kalbine sürgün edilemez mi?
zamanın durduğu;
ondan sonrasının olmadığı,
hiçbir şeyi canının istemediği,
herşeyin zoruna gittiği,
bir heykel gibi sağır ve dilsiz kesilip;

insan hiç bulunduğu yerde bir hayalete dönüşemez mi...?

Özlem Saba

Hayat kısa

hayat kısa kuşlar uçuyor..
ve her gün bir kelebek daha ölüyor bahçemizde.

Özlem Saba

Her gidiş biraz daha kendine geliştir

herseferinde, başkasından sonra buluyorum kendimi....
ya başkası daha erken tanıyor eşkalimi..
yada başkaları getiriyor kendime beni....

her acı,her ayrılık,
biraz daha ben ve biraz daha hüzünlü yapıyor beni...

Özlem Saba

Herşey sende saklı unutma

.
hakettiğın kadar yaşarsın hayatta...
hissettiğın kadar mutlu...
bildiğın kadar yalnız
yüklediğın kadar sorumlu....

sevdiğın kadar sevilirsin unutma
ağladığın kadar kederli..
güldüğün kadar güzel
yaştığın kadar yeşil
ve öldürdüğün kadar siyah....

yanlız değılsin bunu da unutma
var olduğun kadar hafif
kirlendiğın kadar ağır....
istediğın kadar kalabalık
kaçtığın kadar yalnız...

inandığın kadar güçlüsün hayatta
vardığın kadar yakın...
gitmek istediğın kadar uzak
ve tükendiğın kadar ruhsuz...

herşey sen de saklı unutma....

Özlem Saba

Hoş geldin

her halini,
her gülüşünü,
neye çatarsın kaşlarını,
ne heyecandır seni,
nedir seni bu kadar uzak ve karmaşık yapan,
sanki kendiliğinden biliyorum...
sanki yüreğim kendiliğinden konuşuyor yüreğinle...

bir nakış gibi oylumluyorum içimde seni!
örümceğin ağına takılmış ve kurtarıcısını reddeden bir kelebek gibi.
ölüme yakın gibi yaşamak istiyorum seninle..
Dipsiz bucaksız..

çünkü büyük aşklar;
en az bikere ölünce başlar...

oysa ben aşk bitti derdim.
son aşk, son şairle ölüp gitti diye /bilirdim..
yanıldım..

HOŞ GELDİN...

Özlem Saba

Hoşcakalma

Sana hoşcakai demeyeceğim bu sefer.
Lutfen hoşca kalma.
Özle...
Hemde çok özle.
Bir kalemde sildiğin bütün anılar
Bir yılan gibi çöreklensin hayatına.
Gördüğün herkesle beni kıyasla
Senin için vazgeçtiklerimle.
Ve senden vazgeçemeyişimle...

Özlem Saba

Hüzün

bedeli ödenmiş
ama alınmamış sevinçlerim var
hüznün bataklığına saplandım kaldım....

Özlem Saba

Hüzün yaprakları

Son yaprağımı da döktüm, son hüznüm döker gibi toprağa.
Sonra toprakta canlansın diye suladım onları gözyaşlarımla damla damla.
İçime çektim toprakta ne var ne yok her şeyi,
Kapansın hüznülerim son yapraklarımla diyorum.
Süpürsün istiyorum yağmur, içimdeki acıya dair tüm kalıntıları.
Beslesin güneş ilkbaharda içimde hep var olan umutlarımı.
Yeşersin yeniden yapraklarım.
Çiçek açsın, canlansın, bir daha hiç dökülmemek üzere.

Özlem Saba

Hüzünlü şehir

Benim şehrimde yağmurlar yağardı.
Kaldırımlardan yükselirdi hüzünlü masallar.
Benim şehrimde hüzünlü insanlar da vardı..
Eski bir şehrin ıssız steplerinde söylenirdi yanık türküler.
Çığlık çığlığa dövünürdü rüzgar...
Biz dans ederdik çırılçıplak..
Üşürdük yalnızlıktan/ sarılırdık sımsıkı...

İncelip uzayan yollara bakardım sonra.
Dalar giderdi gözlerim..
Sorardım ara ara kendime.
Sahi, nasıldı,
senin şehrinin sokakları..?
Hiç yürüyememiştik uzun uzun/ konuşamamıştık...

Kahverengi ağaç gövdesine benzeyen gözlerinde,
Kaç sincap sevişirdi eskiden.
Ve toprak kokusunu anımsatırdı saçların..
Ellerin ceviz kokardı.
Unutmadım...

Hepsinden çektim içime bu sabah
yumdum gözlerimi, katre katre tenini

bir huzur, bir huzur aldı beni içine...
Bir uyku, bir uyku aktı gözlerimden,
Sanki asırlar geçti..

Sen bilmezdin,
Senin şehrimden her sabah, güneşi sürüklerdim bu yana..
Isıttım donmuş yüreğimi...

Sen bilmezdin...

Özlem Saba

Iğdır'a Veda

İçimde garip bir hüzünle indiğim bu şehre
Ben bilinmezlik dedim
Başkaları ne derse...

Elbet vardı onun da sevgilileri
Koynunda raks eden kır çiçekleri

Derken yaz bitti, sonbahar bitti, kış geldi.
Bu bilinmezlik şehrinde beyaza büründü bütün doğa
Sanki içinde tek bir kir, pas barındırmayacağım dercesine
temizliyordu kendisini toprak ana..

Gökyüzüyle yeryüzünün müthiş bir buluşmasıydı bu
Ben beyazı hiç bu denli parlak görmemiştim

Çakallarla, kurtların birbiriyle nasıl oynaşabileceğini ben bu şehirde öğrendim
Ve eğer sizinde yolunuz bir gün Iğdır'a düşerse
Leyleklere benden selam söyleyin

Derken, kış bitti bahar geldi hoş geldi.

Güneşin ilk ışıkları yaklaşırken bu kente
Kar kristallerini yalayıp geçen ışık
Ve arkasında ağırı dağının heybetli cüssesi
Benim dumanımı, karımı eritemezsin dercesine
meydan okuyordu sanki dört mevsime..

kış geçmiş kime ne, bahar gelmiş kime ne..
heyyy koca dağ, bahar gelmiş sana ne?
sen dört mevsim karların, ev sahibisin..

Ve sen Iğdır ve sen
tıpkı çevrendeki amansız kışa inat
çiçek boyunu bıkmadan uzatan bir kardelen çiçeği gibiydin
Sen baharın müjdecisi
Sen nevrusun kalbiydin

Dalından elmasını, ağacından kaysısını
kozasından pamuğunu, tarlasından pazısını toplamaya kıyamadığım;
otağından kuzusunu,
tuzlucadan balığını
sofrasından boz başını, yemeye doyamadığım, Iğdır ovası..

Sen, ben barışım, ben tüm halkların kardeşliğiyim dercesine
Bir yılan gibi koynunda kıvrılan aras nehrinle
Büyük denizlere yelken açan büyülü bir diyarsın Iğdır.

Sen tıpkı benim gibi dalına konan, göçmen kuşların
Vataniydin Iğdır.
Ne hazin şey sana veda etmek.....

Garip bir hüzünle indiğim bu şehirden
Gözlerimde yaşlarla ayrıldım
Arkamda dans eden Azeri kızları
Kafkas kurtları
Sanki bir şölen eşliğinde
Yine gel
Bu şehirde bu dans, bu şarkı hiç bitmeyecek dercesine,
beni uğurlarken
Sen vedaların en güzeliydin Iğdır..

Özlem Saba

Işıklarla gelenler

ışıklarla gelenler, ışıklarla gittiler.
tek bir damla göz yaşı bile istemediler arkalarından..
ölüm onları çağırmadan
üzerine gittiler ölümün, inadına...
çünkü biliyorlardı,
bu ülkede özgürlük istemenin bedelinin ölüm olacağını...

Özlem Saba

İçime Saklandım

Hep/
içime Saklandım.
Avcılar beni/
bulmasın diye...

Özlem Saba

İki küçük kız çocuğu

en nedensiz annesi sever insanı
biliyorum ki annem de sevmiyor beni....

o beni mutsuzluğunun nedeni sanıyor....

ah anneciğim ikimiz de büyümedik hala...
iki kız çocuğu...
unutup birlikte aynı ormanda kaybolduğumuzu...
ve kışın yaklaşmakta olduğunu
bazen sudan sebeplerle
incitiyoruz birbirimizi...

ikimizde habersiziz kurtların yaklaşmakta oldugundan...
bu coğrafyada yaşamaya çalışıyoruz...

bilmiyoruz ikimizde nasıl umuda çevrilir umutsuzluklar...

yada nasıl dağılır üzerimizden, bu karanlık bulutlar...

Özlem Saba

İnanmak

Đerdimin ne olduğunu sorma sakın bana..
Öyle piğkin piğkin de durma..
Biliyordun..
Merhem elindeydi...

Benim toprağım sensen eğer..
Depremim sendendir..
Gidecek yer bulamıyorsam henüz kendime
Bu yerim olmadığımdan değil..
Köklerim sendir..

Đerdim büyük fakat başım dikse.
Bu gururumdan değil.
Kendime olan inancımdandır...

Özlem Saba

İndirim

Hayat bizim için artık çok pahalı
İndirimli günler istiyoruz.

Hava indirimini.
Su indirimini.
Hayal indirimini....

Özlem Saba

İnsan

ve insan bir özettir aslında...
varlığın ve yokluğun arasında; bir suret.
ve ancak insan bir sevgilinin gözlerinde bulabilir kendini.
ve ancak bir sevgilinin gözlerinde izleyebilir yüceliğini...

Özlem Saba

İnsan gözleri

delik deşik bedenimden fıskıran kanlar
dur durak bilmiyor artık.
mütamadiyen kanıyorum
belki bir yalnızlığın dışı vurumudur bu..
belkide bu dünyaya katlanamamanın acısı.

insan gözleri..
o pırıl pırıl olması gereken insan gözleri
yaralı bir kurt gibi kinle bakıyor şimdi..

hangi yüreğe girsek kaskatı kesiliyor
ve artık yaşam bitmiş gibi
kötü bir sona gidiyor her şey..

hoşnutsuzum ama. mücadeleden de bir okadar uzağım..
çünkü ayakta duramayacak kadar yalnızım...

Özlem Saba

İyi geliyor

Çok uzun zamanlar alıyor artık gittiğim diyarlardan geri dönmek.
Bir sigara daha içeyim diyorum.
Bir kahve daha.
Fakat hiçbir erteleme değiştirmiyor geri dönmek zorunda olduğum gerçeğini.
Lakin daha uzun soluklar alıyorum ruhunun kıyılarında.
İyi geliyor...

Özlem Saba

İyi uykular....

bir balık gibi hafızasız yaşadı çok zaman kadın...
aklında tutulacak anıları olmadı
yada biriktirdiği sevinçleri...
bu hayat ona göre değildi...
göğün arka yüzü
yeni bir dünya gerekiyordu ona...
ve o kapı açılınca,
herşeyden önce kendisiyle kucaklaşacaktı..
ve bu gece uykuya daldı kadın..
ancak rüyalarında varabilecekti mutluluğa...
ama o uykudan bir türlü uyanamadı..

Özlem Saba

Kaçak

denizin koynunda saklı bir istiritye gibi
sürüklenip dururum oradan oraya...
kıyıları oldu benimde, dinlenip soluklandığım..
sözlerim de oldu konuştuğum laf olsun diye..
sussam unutacaktım sanki konuşmayı..
suslarımda oldu benim,
konuşamadığım...
her cümlemin boğazıma dizildiği ve her harfin tek tek tenime battığını hissettiğim/
sabahı olmayan gecelerde..

sustuğumda intiharım olurdu, konuşsam cinayet.
çarşaf gibi denizlere sarıldığım da oldu yalızlıktan.
Üşüdüğümünden..
bazen girdap dolu geceler aldı beni içine,
ağladığım uzun uzun..
bazen de bir denizanasının gözlerinde aradım teselliyi..

renklerim oldu benim, gelgit zamanlarımda.
bazen siyaha çalan kızılıklarım oldu,
bazen yeşile çaldığı gözlerimin..
bazen de, cam mavisine döndüğü düşlerimin..
umut dolu...

sorardım kendime, içimdeki o üflah olmaz, çamuru hüznle yoğurulmuş, teselli
edilemez ve hiç bir şekerin kandıramdığı o küçük kız çocuğuna..
sen !
nerenksin bu gün,
sahi bu gün sen ne renksin
devrik mi yoksa lirik mi,
hey küçüğüm, sen bu gün günlerden ne haldesin...

güvenli limalarım da oldu elbet benim, sen gibi,o gibi, gibi/
kıyısında çatıştığım..
günde en az beş cinayet, kaç aşk katlettiğim..
kimse görmezdi beni...
kimse bilmezdi...
kimse beni ele vermezdi..
bazen fırlayıverirdim okyanusun derinliklerinden..
akşamcı aşıklara döner,
kaç kadeh tüketirdim şehrin ıslıksız, riyakar caddelerinde..
kaç göz göze gelişim olurdu.
onlar bilmezdi.
ben bilirdim !

..
kaç gece akıverirdim gözbebeklerinden aşşağıya..
sohbetler ederdik uzun uzun..
ben geçecek derdim..
onlar duymazdı..

şarkılar fısıldardım kulaklarına,
tutardım ellerinden.
öperdim yüreklerinden usulca ...

onlar..
bu şehrin hüznü kadını...
çaresizliğin binbir halini yaşamış,
kadehlerin dibine vurmuş kadınlar...
kendini yudum yudum tüketen..

bir bilseler nasılda güzeller onlar..
bir inansalar herşeyin üstesinden gelebileceklerine..
ve herşeyin üzerinde olduklarına..
görsler yüreklerindeki yüceliği..
yıllardır hayalini kurduğu aşkın taa kendisi olduğunu bir anlasalar..
bir bilseler..
ah tanrım.
bir bilseler benim bildiklerimi..
bi/ sahip çıksalar hayatlarına..
böyle viran. böyle suspus olmazdım..

sessiz,
yorgun ve ağır gecelerin birinde kendimi unutup
firar etmezdim,
saklandığım delikten çıkıp
köpek gibi bir yalnızlığın izini sürmezdim yine..
bu viran şehirde bu viran hikayeleri yeniden yazmazdım
/yine...

kaçak bir suçlu gibi
her gece gizlenip saklanmazdım bende,
bir istiridye kabuğunun içine..

Özlem Saba

Kaçış

Aşkı öğrendiğimde,
artık başka bir şeyden bahsedemez oldum.
Sessizce köşeme çekilme zamanım gelmişti
Herşeyden elini eteğini çekme vaktim...!
Ben herşeyden kaçmaya çalıştıkça
birde baktım ki ben herşeyin sahibiyim.

Özlem Saba

Kader olmamalı

dünyanın ortasına atılmış,yeni bir yalnızlığım ben....
sadece kendi lisanında konuşan, dünyanın duymadığı
ve kendi içselliğinden başka sermayesi olmayan
günahlar tanrıçası....

ve ne zaman başımdan yukarıya bir çatı kurmaya çalışsam
bağlıyor günahım yollarımı..

kader olmamalı bunun sebebi,
doğru söylemenin yalan sayıldığı,
aşkın günah bilindiği
sevgi uğruna yaşanan herşeyin,katline vacip görülmesi,
kader olmamalı..

benim bana sahip olmamam da, kader olmamalı! ...

Özlem Saba

Kadınlara dikkat!

hırslıydı kadın..
önce kurbanını seçti..
sonra adım adım yaklaştı...
soluduğu havadan,
verdiği nefesten daha yakındı ona....

adam tedirgindi
büyülenmişti
bir o kadar da çaresizdi...

ne içene alabildiği
ne de dışında durabildiği,
bilinmedik, yeni bir yaşamdı kadın...

ama o dünya çok büyüktü..
korkusuzdu.
karanlıktı, derindi,
dipsiz bir kuyu misali...

örümceğin ağlarına
takılıp kaldı adam....

artık kadın adama,
herşeyi yapabilir ve yaptırabilirdi..

ama kadın bunu seçmedi..
kendi kendine bıraktı adamı.

Ve o adamcağızın sonu da böyle geldi..

.

Özlem Saba

Kaldırımlar

Başımı eğmem gerektiği gün farketim kaldırımların insana ayna olduğunu.
Oysa biz insanı insana ayna olur diye bilirdik..
Yanıldık..

Kaldırımlar!

Ah o başı boş sanılan; ama içi onca sır dolu kaldırımlar..
Her gün gelip geçtik üzerinizden.
Ama bir kez olup bakmadık içinde neler saklarsın diye.
Birisi çocukluğunu düşürmüştü kaldırımlara,
Bir diğeri umudunu,
Bir başkası acılarını kustuğu,
Bir diğeri özlemlerini..

Diğeri ahkalsızlığını saçmıştı ulu orta..
Düşmüştü ha düşmüştü..
Göz yaşlarımı akıtırken bende kaldırımlara..
Bulduğum ilk gülüşü,
gördüğüm ilk çocuğa verdim,
almadı..
bir gülüşün ağırdı bedeli,
çocuk haklıydı.
Bir çiçekle bahar gelir mi? ,
devamlılığı gerkti..

Yerden neyi toplayacağımı bilemeden,
neyin bedelini ödediklerini anlayamadan;
Başımı hemen kaldırıp göğe baktım.
Kollarımı iki yana açtım ve yüce allahıma yalvardım.
Yeter artık.
Dinmeli,
bitmeli bu insanların çaresizliği...

Özlem Saba

Kalem

Ve kalemde sıkıldı artık yazmaktan,
Karala üstünü gitsin dedi...

Özlem Saba

Kalp sancısı

Düşlerle gerçeklik arasında ince bir çizgideyim
Önüme baksam bilinmezlik, arkamı dönsem karanlık.
Hangisi hangisinden daha yorucu.
Yollarıma döşenmiş sivri taşlar;
üzerine her basışımda kanatırcasına acıtan ayaklarımı.
Alışkanlıklara dönüşmüş, düşmana kesen anılarımın yansıması,
ve bu yansımalar içinde suretini kaybetmiş ben.

Deli miyim ben, yoksa divane mi?
Şuurunu kaybetmiş ve hiçbir zaman içine giremeyeceği bir düşün kapısında bekleyen.
Ya da geçmişe dönemeyecek kadar yorgun ve isteksiz.
Askerliğin en bedellisini yapmışım senin kapında bekleyerek.
Yolumu açmaya çalışırken etrafa sıktığım kurşunların kalbimi vurduğundan habersiz.
Ölümlerle yaşam arasında ince bir çizgideyim şimdi.

Ve soluğumu dinliyorum, gri karanlık bir toz bulutu içinde,
bir,
iki,
üç,
dört...
Ne zaman duracak bu kalp sancısı...

Özlem Saba

Kanama

içim acıyor
ucu kırık bir mızragı
yıllarca kalbinde taşır gibi....

Özlem Saba

Kapadım gözlerimi

kapatınca gözlerimi;
bir sen geliyorsun aklıma...
bir de ensevdiğim günahım...

lütfen günaha kapatma gözlerini...
çünkü günahlarıdır insanı insan yapan...

Özlem Saba

Kaybolma

bir damla su içmeden denizin yanından gelip geçmişiz.
çölün ortasında isteyerek yüz çevirmişiz vahhaya
aralık kapılar ardına kapatmışız yıllardır kendimizi
içinde bulduğumuz kafes önümüzdeki bir çok serüvenden alı koymuş bizi
birşeye bağlanmadan önce, kendimiz isteyerek bağlanmışız herşeye

ayaklarımıza zorla taktığımız prangaları
hayat bizi terktmeden önce terketmezsek eğer,
sonsuzluğa açılan yolun içinde tamamen kaybolacağız demek ki! ..

Özlem Saba

Kendi kendine

Onca kurda- kuşa verdin.
Dağa, taşa, buluta toprağa.
Gece kendi kendine oldu,
Gündüz kendi kendine...
Melek kendi kendine oldu,
Şeytan kendi kendine..
Derya, deniz...
Bir ben kendi kendime olamadım tanrım..
Nedir bu üzerimdeki giz..

Özlem Saba

Kendimden geçiyorum

Ben bugün seninle kendimden geçiyorum.
Ruhuma yabancı gölgeler gelip geçerken gözlerimin önünden.
Takipsizliğin en susuzunu yaşıyorum.
Kaygan zeminlerde biliyordu kendini keskin arzularım.
Bir gece kuşu daha uçuyordu yüreğimden.
Telaşsız sakin ve huzurlu...
Yıldızlar vuruyordu okyanuslarımın yorgun aksine..
En masum suretini koyup gozkapaklarımın önüne
ıplaklığının en sadesini seyrettip durdum saatlerce.

Susuzluktan atlamış dudaklarımı dudaklarınla ıslatıyorum bu gece...
Ve kadehimi bir kez daha kaldırıyorum senin için
ığlıkları kendinde saklı içli bir kemanın eşliğinde...

Yreğimden tüm hcrelerime sessizce akışını izliyorum.
Ve teslim oluyorum aşkların en bakirine...

Sen henüz keşfedilmemiş kıyılarımdan geçiyorsun,
kalbimin tüm kırgınlıklarını selamlayarak.

pckler konduruyorsun yaralarımın en kanayan yerine.

Seninle iyileştiriyorum tüm ruhsuz düşlerimi.
Son baharın solukluğuna güneş rengi hayaller giydiriyorum..

Ben bugün seninle kendimden geçiyorum.
Ve her geçişimi yeni bir umut sayarak...

Özlem Saba

Kısa bir öykü

Yanında olmanın en güzel yanı ne biliyor musun?
Tenim tenine değmeden sıcaklığını bütün hücrelerime kadar hissetmek...

Ve
iliklerime kadar sen doluyken
aşkın çevrelemişken dört bir yanımlı,
sana asla dokunamadan,
odayı dolduran kokunu tüm ruhumla içime çekmek.
Yokluğunda, dokunduğun eşyalarla hasret gidermek..

Seni sevmenin en kötü yanı ne biliyor musun? ...
Seni bu kadar severken
ve bu kadar yakınsana, dokunamamak...
Sana dokunan herşeyi kıskanmak,
dilimin ucuna gelen sözcükleri haykıramadan,
havadan sudan konuşmak...

Seni sevmenin en kötü yanı bir de ne biliyor musun?
Seni sevdiğimi, herkesten,
kendimden bile saklamak...

Özlem Saba

Kıyıya vurmuş melekler

Ey içimdeki başeğmez dik kadın.
Hangi kutsal sulardan içtin,
Hangi kutsal toprakların meyveleri dolaşiyor asil kanında da,
böyle isyan edersin...
Kimedir haykırışın, meydan okuman...
Çiğliklerini sesi yankılanırken kulağımda
İçinde hapsoldüğün sorgulardan bir tek ben haberdar olabilirim.
İnsanlık boğuluyorken, kıyıya vururmuşken çocuklar
Sağır ve dilsiz yüreklerin sesi olmaya çalışman neyi değiştirebilir ki..

Özlem Saba

Kızım Azra İnci' ye

Her anne ninni söyleyerek uyutur çocuğunu...
uyuda büyü yavrum diye...
ben hiç söylemedim sana....

uyuma kızım!
uyumaki, büyüyesin...
herşey, herkes uyurken, uyutulurken,
sen uyuma kızım! ,
uyumaki gelişesin...

öğren kızım!
herşeyi öğren
atanı, ecdadını..
nerden gelip nereye gittiğini..
sana bunca nimetleri bahşeden ALLAH'ı
BİL / kızım....

ondan korkma kızım
seni korkutmalarına izin verme..
sev kızım!
tanrı sadece, sevginin var olduğu,
daim olduğu, yüreklerde mevcuttur...

ve bunca yıl hür bir bayrak altında yaşamana sebep olan
Mustafa Kemali'öğren kızım

uyuma, unutma
unutmaki,unutturulamasın,
kimse seni uyutup unutturmaya çalışmasın...

yersiz yurtsuz, inançsız namussuz/
serseri bir ok olma kızım...
hangi menzile varacağını,
hangi yolda yürüyeceğini şaşırın...

Sen Cumhuriyet çocuğusun uyan!
uyuma,unutma kızım...

//////ANNEN.....

Özlem Saba

Kimim ben

kimim ben?
hangi yolcu! ..
nerden gelip,nereye gittiğini bilmeyen
her daim sızısını yüreğinde;
çarmihını boynunda taşıyan...
ve hangi kutsanmış ruhun iz düşümü..

insan diyorlar bana..
ama insanca yaşamdan bi haber,
bir mana arıyorum varlığıma.
"manasız sorular peşinde...
varlığını unutan"...

Özlem Saba

Kimsin

geçmedi saatler....
ilk buluşmanın heyecanı gibi
çarpıyor kalbim....

kimdi içimde öldürdüğüm
ve yeniden sevdiğim?

sen kimsin...?

arkamda bıraktığım acılar değil,
sorgular değil,
güvensizlik, yalnızlık, sevgisizlik değil
bu sen değilsin...

bu taptığım,
heyecandan kalbimi durduracak bu adam, o değil.

sen kimsin...?
önünde ayaklarımın bağı çözülen adam, sen kimsin.?

bir türlü tanımadığım adam sen kimsin.?

Özlem Saba

Konyaya

Hiçbir şeye yetişemez insan ve hiçbir şeye geç kalmazdı oysa...
Künyesi çoktan bellidir bu yolculuğun,
Mahzunluğum sen de beni bağışla..
Boynumu büküp duruyorsam öyle,
Bu istediğimden değil,
Kaderimdendir...

Herkes biraz şehrine benzer aslında.
Olduğuna değil, durduğu yere..
Dağlarına, denizine, deresine..

Belki kavgasına benzer biraz,
Belki dağlarının öfkesine,
Belki durgun bir nehir gibi, dingin ve huzurlu,
Belki bir deniz gibi hırçın ve asi..

Herkes biraz şehrine benzerdi oysa...
Ben öyle hüzünlü duruyorsam, öyle yoksul, öyle kimsesiz
Ve Konyanın geniş düzlüklerine benziyorsa bakışlarım
Bu içimdeki sonsuzluktandır ...

...

Kim olursan ol demişti oysa o devrin bütün üstadları,
Kim olursan ol demişti..
Kim olacaksan ol...
İster bir taş..
İster bir kuş
İstersen de bir hiç..

Ölmek mi dedik..
Ölmek mi..
Bakmayın öyle sukun durduğumuza da
Bu edebimizdendir..
Gelene koştuğumuz, gidene dur demeyişimiz ondandır...

Herkes biraz kurduğu düşe benzerdi oysa,
Rüyasıdır aslında insanı ele veren..
Bir ilahi uyku alıyorsa beni içine,
Bu olduğumdan değil, durduğum yerdendir...

Özlem Saba

Korkular

korkular büyüttük içimizde.
sonra alladık pulladık onları.
sevinç sanıp sarıldık bazen.
yanılsadık..
yanlışladık kendimizi.
kendi labirentlerimizde,
kendimiz isteyerek kaybolduk.

suçu yok bu yüzden kimsenin
ne korkularımızda
ne de yoksuluğumuzda..

Özlem Saba

Kundalini.....

ancak sevdiğin ve sevildiğin kadar kalabilirsin hayatta..
sevgi bittiğinde hayat da biter...
suçu başkasına atmaya da lüzum yok...
kendi kundalinindir cezanı kesen...

Özlem Saba

Kurdun bedeninde

Eyyy dűşman eteklerine kadar ulařmıř Tűrk Milleti.
Ey o temiz bayrađını gűve yemiř halk.
Kurdun bedeninde...
Ne duruyorsun.
Ne uyuyorsun..
Unuttun mu
Senin bűyűk nder Atatűrk'e verilmiř bir szűn var.
Varlıđım Tűrk varlıđına helal olsun diye..

Özlem Saba

Kurtlar ve aşklar

hey siz!
hiç kurtların uluduğunu duydunuzmu içinizde?
ben duydum!
ve bu yüzden ağıır ve aksak
ve mütamadiyen kanamalıyım...

eyyy kalbim; öldürme vakti geldi artık yalnızlığını,
ve kaderini....

Özlem Saba

Kuru yapraklar

Bir ağacın düşmekte olan son yaprağı gibiydi,
titriyordu...
Gerçekle yüzleşmek zordu.
Onca zaman kendini ağacın gövdesi sanmış ve yanılmıştı...
Oysaki kökleri toprağa şehit kanlarıyla sınıksık sarılmış bir ağacın,
Bedenini kurt yemiş,
ölmekte olan, mevsimlik bir yaprağından ibaretti...

Özlem Saba

Kuş olsam.

Ağaç olmayı sevmedim ben hiç.
Bağlanmayı toprağa ve suya.
Deniz olmayıda sevmedim hiç.
Hep aynı bilindik kıyılara vurmayı.
Dağ, taş, ova, bucak farketmez.
Konmayı sevdim ben.
Uçmayı semalara...

Evet evet !
Ben bu dünyada en çok kuş olmayı sevdim.
Hepsinden biraz bağımsız olmayı,
Ve hepsinden biraz almayı..

Saba..

Özlem Saba

Kuş olsam...

içimde büyürken çığlıklarım,
susuyorum dilsiz bir büyücü gibi,
en çok da mecburiyetler yakıyor canımı,
sırtımda sürekli taşıdığım yüklerin kamburlugu.
ve ben ısrarla dik tutmaya çalışıyorum bedenimi,
bazen de çığ olup üzerime doğru yuvarlanıyor anılar
o anda ben bile korkuyorum kendi eserimden...

ne uzaklara gidecek gücüm kalıyor o zaman,
nede tüm susmalara tahammülüm..
bir kuş olayım istiyorum o vakit,
herseye tepeden bakan ve dilediğince haykıran..

ve düşünüyorum peşinden hemen
bir kuşun ömrü bunca karanlığı aydınlığa çıkarmaya yeter mi.?

Özlem Saba

Kuzuma

iyi uykular küçük su perisi...
yanımda ılık ılık her nefes alışında
daha bir başka bağlanıyorum hayata.

sen mucizevi bir güzelliğisin...
sen benim en masum yanımda
sen çocukluğumsun..

aç şimdi o güzel gözlerini...
uzat o masum ellerini...
aç masum yüreğini.
sev hayatı.
sev kendini.
sev anneni...

çünkü dünya sen sevdikçe güzelleşecek...

Özlem Saba

Küçük düşler,büyük arzular

hadi gel gidelim seninle...
küçük düşlerim var,
ikimiz için biriktirdiğim.

cepte para yok; ...
hal de hal...
olsun,
ama büyük arzularımız var...
buralardan kaçıp kurtulmaya yeter de artar bile..

gel korkma be güzelim
yatsın balık yan gitsin bu kez...

Özlem Saba

Küssemler

bir küssem kendime
direnmesem
düŖeçeđim biliyorum
direniorum...

hergün önünüzden gelip geçtim...
göresiniz diye beni...

o kadar cılız ve utangaçtıki sesim...
o kadar korkaktı ki yüreğim..
ne siz gördünüz, nede ben el uzatabildim sizlere...

mecburen göz göze geldik bazı zamanlar...
kapı önlerinde
yol kıyılarında..

ne siz merhaba dediniz bana ne de ben size.

artık geri dönölmez bir yalnızlığa gömüldüm...

hiç bir ses, hiç bir ışık işlemliyor yüreğime

üşüyorum...
bu yüzden direniorum.....

Özlem Saba

Mağbedim

bir gün;
günahsız çocuklar mağbedinde,
kendimden birşeyler bulacağım..

ama nafiye,
öyle sıkı nöbetçiler dikmişim ki kapıya,
açamıyorum.
açamıyorum.
kapılarım kilitli kaldı...

Özlem Saba

Masalcı

Anlatsana bana dñşlerindeki masalı
Bakınca gözlerime yaşadığın heyecanı.
Anlat bana geçen onca yılda,
Bensizlikle nasıl başa çıktığını.

Hadi anlat bana masalcı.
Bir masal ülkesinde
Nelerin yaşanacağını.

Hadi bizim masalımızı anlat ışık gözlü
Gecenin karanlığında parıldayan çoban yıldızını.
Bensizliğinde duyduğun sancıları anlat bana.
Çektiğin acıları...

Yaklaş yamacıma masalcı,
Dizini dizlerime daya
Ellerimden tut, gözlerime bak,
Bana bizim masalımızı anlat
Gözlerimde gördüğün hayali
Bir ana neler sığdırabileceğimizi anlat bana
Ne bir ömür birlikte olacağımızı,
Ne de imkânsızlıklardan bahsetme ne olur.

Bir gün içinden çıkabileceğimiz ayrılıkları anlat bana.
Güvercinlerin beyaz kanatların astığımız umutları.
Ne pembe panjurlu evimizi anlat bana
Nede olacak imkânlarımızı.

Çocuklarımızı anlat bana
Aşkimızı baki kılacak masalsı çocuklarımızı.
Bir ömür birlikte olacağımızı anlatma bana
Aşkimızın hiç bitmeyeceği masalı anlat.

Özlem Saba

Mavi hayat

Bu kadar canlıyken doğa.
Yesilken tabiat.
Maviyken deniz ve gökyüzü.
Bunca siyah düşler oturmadı insan oğluna.
_ SABA

Özlem Saba

Muradıma

güzel yeşil gözlerindi beni hayata bağlayan..
yaşam tam avucumdan akıp gidiyor derken..
tutunuverdim senin şevkatli, güvenli kollarından...

herşey:
tüm zaman ve mekan, var gücüyle çirkinleştirirken kendini..
tuvalimde parıldayan, safi aydınlıktın sen...

tüm kırımından ve pasımdan arındığım
derin bir okyanus
hayatın ben de varım ve mutlu olman için çabalıyorum dercesin bana sunduğu
muhteşem bir güzelliğisin sen...

sen! ...
iyi ki varsın..
seni,
iyi ki tanımışım...
ve,
iyi ki eşimsin...

yoksa ben nasıl yaşadım derim...

Özlem Saba

Mutluluk

mutluluk..

herkesi peşinden koşturan,
varlığı ve yokluğu korkular yaratan..
hacmi özgül ağırlığı olmayan
dokunulamayan soyutluk tanrıçası...

mutluluk; sana ulaşmak için çabalayışım boşuna...

çünkü sen bende olursan, ben bende kalamam.
sen bende kalırsan,
sevğisiz yüreklere,
görmeyen gözlere,
güneş değmemiş sokaklara haksızlık olur..

mutluluk bana ulaşmaya çalışma
çünkü sen bana varırsan ben bende kalamam....

Özlem Saba

Mutsuz son

Kapılar açılır ve kapılar kapanır yüzümüze..
Bir kapı sevdaysa, diğer kapı ihanettir.
Heves de geçer bir gün,
Yetmez olur insan insana,
Zaman ilaç mıdır, zehir midir yoksa sevdalara?
Hayaller, istekler hep yönünü değiştirir.
Kimse sevdiği o ilk gün gibi kalmaz.
Gideer, gideer, gider de gider..
Geride kalanları ise yaşanmışlıklar götürür.
Yıpranmış fotoğrafların arsından bakırsın artık hayallere.
Olmayacağını bile bile dilersin yine de mutlu sonu.
Fakat her hikaye mutlu sonla bitmez bilirsin..
Bu yüzden midir bütün masalların kırk gün kırk gece düğün merasiminden hemen sonra bitmesi.
Sonrası yoktur o masalların.
Devam etse,
Neler olur kim bilir..
Bittiğinin anlaşıldığı gün, gitmeli bence..
Yoksa bu hamur daha çok su götürür

Özlem Saba

Müjgan

O mahur beste çalar !
Ortada bir müjganımızda yok ki ağlayalım...

Özlem Saba

Mülteci

savaş çocukları gibiyim,
kendi dramınından başka birşey düşünemeyen,
boyna kendine acıyan,
kendine yazgılı,
savaş çocukları...

ve artık, sağır ve dilsiz yüreğim,
gözlerim mülteci bir çocuğun korkularını aksettiren kırık bir ayna,
hadi bul korkularımda kendini
bulabilirsen...

Özlem Saba

Nadas.

Nadasa bırakıyorum ÷lkem seni
yetti artık yıllardır sömürldüğün.

Yıllar önce nasıl koynunda yetiştirdiysen Aziz nesinleri, Nazım hikmetleri
bekle, yeşerecek üzerinde yine umut meyveleri..

Özlem Saba

Narı Müptela

Nar-ı bahtıma müptela hep hüzün mü düşer
Yüzüme sinen ar-ı sathıma hasretin düşer
Ol ki ah-ı yüreğime mal-i hülyan düşer

Şeb-i yeldada gör-ki ehname arar, ne de şavk-ı düşer
Ne gariptir ki yangın-ı çile cefa hep âşıklara düşer.
Nar- ar-ı ah-ı yangın-ı yaşamayan bizlere bilirim ki, hep cüda düşer.

Özlem Saba

Nasıl yaşamalı

Bilmem nasıl yaşamalı?
Kuş dalda kimsesiz.
Mert vatanda.
Namerdin siyah atı kalkmışken şaha;
bilmem neye tutunup, nasıl yaşamalı..

Özlem Saba

Na-si-hat

Aşka ermekse maksadın, bu yol sevgiden geçer.
Hoşgörüsüz yola çıkan, rabbinden bihaber düşer.
Âlemlerin sultanı, hep bunu öğütler.
Vuslat denilen şey, başka ne ola !...

Takva hep ön planda, ibadet açık saçık.
Bir elin verdiğini öbür ele duyurma öğüdü, unutulmuş bir tansık.
Üç kuruşluk dünyaya bağlandık, hakikatimize ne yazık.
Hakkını vermek denilen şey, başka ne ola!...

Arzdan arşa kadar, hizmetine sunuldu bu alem.
Yaşama şansınsa, senin en büyük hediyen.
Sev, sevil, yaşat, ekme nifak tohumu, vicdanına zulmetme.
Hakkı sevmek denilen şey, başka ne ola !...

Âşık Mahsuni der ki; boşu boşuna...
Hallacı Mansur der ki; yağlı organ boynuma.
Nesimi yüzülmüş kimin umurunda.
Hakka kurban olmak denilen şey, başka ne ola!...

Arif olan hakkı tanır, ezmez, ezdirmez.
Yunus gibi yollara düşer, sever, nefret ettirmez.
Gelip geçicidir dünya, sızlanma da hakkını ver.
Hakka hizmet denilen şey, başka ne ola !...

Yollar var ki menziline ermez, erilmez.
Görsende bahçelerini, hak nasip etmedikçe tek bir gülü derilmez.
Rabbine ermekse maksadın, yaradılanı sev, yaradanın hatrına.
Hoşgörü denilen şey, başka ne ola !...

Bir baş okşamadıysan, yaşadım deme.
Bir kedi doyurmadan, bir çiçek sulamadan, bu alemde göç etme.
Komşun aç, sen tok uyuyorsan, sakın haktan bahsetme.
Merhamet, kul hakkı denilen şey, başka ne ola !...

Özlem Saba

Neden ben

Ele vermek istemedi kendini kadın;
ürkek ruhunu,
mağrur bakışlarının arkasına saklayıp..
sordu! ...

Neden ben?

cevap verdi adam.

Bakışlarını arkasına saklanan ruhunun güzelliğini bir tek ben görebiliyorum.
ve ekledi..

Beni de bir tek sen anlıyorsun/
ondan...

Özlem Saba

Nedendir bu metcezir..

Hangi gecenin koynundasın?

Elinde valizin hangi askın iz düşünmüdür vardığın durak,

Ya da neden bu kadar git geller yasarım ben?

Hicbir yere konduramadığım şahane bir guzellikken sen;

Nedir bu kaçış,

Nedir bu kendinden ve bizden vaz geçiş?

Ya da ait olmadığın hangi hikayenin nesisin ay deli?

Özlem Saba

Nerdesin

soluk alamıyorum sen olmayınca...
sen! sesime ses, nefesime nefessin...
ne güzelde sarılmıştın giderken...

bırakıp koynuma hasretini
bekle beni döneceğim demiştim...

şimdi perdesiz camlar ardında
adını yazıyorum buğulanan camlara

döneceksin biliyorum

bekliyorum...

Özlem Saba

NÜ aşklar

saklı bir kentim ben...

yitik sevdaların ülkesi
düşündeyim! ,
bul beni...

koynumda nice aşklar sevişirken,
yanlızım yinede,
sev beni....

aşk yoldaşın olsun,,
sevgi pusulan
yaklaş! tanı beni...

ılık bir rüzgarım ruhunda savrulan,
ateşim! tut beni...

sınırlarım yok...
şehvetin doğurgan arzusuyum ben,
sundum sana kendimi
al beni.....

dokun bana..
ağzınla dokun...
parmak uçlarınla..
teninle..
arzudan tutuşan ellerinle...

iki dudak arası kadar yakınıma sana.

çalgın okyanus sularında yıkanmış
takipsiz bir sevdayım
yırt enginlerimi
katıl bulutuma
sor beni...

lirik bir şarkıyı,
kulağına fısıldanan
dinle beni..

arzun, yarenin olsun
sesim nefesin...
akıyorum sana doğru,
tut beni.....

Özlem Saba

O gidiyor..

Kırlangıçlarda terketti bu şehri
İğdir'in gri toz bulutları arsından aydınlığa doğru yol aldı
Ben arkasından baktım öylece
Gözlerimden akan yaşlar yangımı söndürmeye yetmedi.
Ve hiç bu denli güçsüz hissetmemiştim kendimi
Kulaklarımda yankılanan sesi ve gözlerimin önünde küçülüp uzaklaşan bedeni
Sağduyudan uzak bir isyana dönüşmüştü içimde
Bu acının resmiydi.
Pişmanlıkların
İsteyip de yapamadıklarımın.
Öylece yığılıp kalmak istemiştım bulunduğum yere
Giden oydu
Aman allahım!
Giden benim yavru kuşumdu
Giden benim öbür yarım
Giden kolum, kanadımdı.
Onu öylece avucuma alsam, göğsüme bastırısam,
Saklasam, izin vermesem gitmesine diye düşündüm fakat
Tutsaklık en çok da kuşları yaralardı...
Onu; onu bekleyen güzel düşlere uğurlarken
Diğer kanadını kaybetmiş bir kuşun şursuzluğu içerisinde olsam da
Tek kanatla bir daha uçamayacağımın da dafarkındaydım...

Özlem Saba

Oğul arıları

üzerime gelen
oğul arıları gibiydi insanlar...

ürperiyorum artık her sestem
her bakıştan...
ve balımı çalmaya çalışan kötü insanlardan..

Özlem Saba

Olur muydu?

olur muydu?
bir bulut..
bir gökyüzü.

olur muydu?
önce somutluğu unutmali insan.

gülmeyi öğrendiği gün
ağlamayı unutmali..

olur muydu?
bir çiğ tanesiydi sevdam
bilmeden hangi çiçeğe düşeceğini...

olur muydu?
önce tadına varmalı insan,
burnu havada
ağız kapalı.

göğün arka yüzü
yeni bir hayat gerekiydi ona
olur muydu? ..

önce beklemeyi bilmeli insan.

bitiyor muydu?
yaşanmayan; yarıda kalmış aşklar kadar büyüktü dünyam...

Özlem Saba

On ikiden Sonra

Hiçbir aşk derin yaşanmıyor artık bizim oralarda.
Sizin oralarda ne halde bilmem.
Yürekler kilitlendi aşka.
Pencerenizden vuran güneş,
Ya da gece yatağınıza vuran ay ışığının aksiydi oysa.
Kıpırdandık sandınız...
Korktunuz, kalbinizi kapattınız.
Ne bacalı evleriniz oldu.
Nede üzerinde fokurdayan çayınız..
Gece12'den sonra,
Bütün alem uyuduğunda,
Saatlerce ısıtmaya çalıştığınız suyun bir türlü ısınmaması,
Daha heyecan verici oldu mu vücutlarınızın birbirine kavuşmasından.
Ne helali bildiniz, ne günaha temizlenebildiniz.
Haramdaydı sürekli gözleriniz.
Hiçbir zaman duaya açılmadı diliniz.
Hiçbir aşkı göğe yükseltemediniz.
Bakmayın öyle gözlerime.
Anlamsız anlamsız bakmayın öyle.
Gözlerimi yumsam,
nerdeyse düşeceksiniz.

Özlem Saba

Onun kızı bunun annesi

önce onun kızıydım,
sonra birisinin annesi oldum
mecburiyetler hattında bazen kimliğimi unuttum.
sırtıma yüklenen yükün ağırlığı altında ezilsemde
yoluma devam ettim tüm eksikliğimle..
neyi nasıl yapmam gerektiği söylenmeyene dek
neyi nasıl yapmam gerektiğini bilezmedim

neyi kazandığımın yada neleri kaçırdığımın farkında bile varmadan
sadece üzerime giydirelin elbisenin içinde dolaşan
kendini bile unutmuş bir hayalettim..

Özlem Saba

Orhan veli

o kadar orhan tanıdımki hayatda
bazıları insanmıydı diye sorarım kendime,
en çokta orhanlardan cektim anlayacağınız
keşke tanıdığım tüm orhanlar, veli olsaydı....

Özlem Saba

Ormandaki oyun

Aslan kral gözünü yumdu.
Kuzuyu kurda yem etti.
Dağdaki çakal şehre indi;
Ormanda öyle bir oyun var ki,
sormayın...

Özlem Saba

Ölmeden ölmek

arkamı bile dönemedim giderken..
biliyordum;

gözbebeklerin büyümüş.
dudağın bükülmüş..
gözlerindeki bulutlar ha yağdı ha yağacak..
üşümüştün..
kimsesizsin..
kulağında biten bir şarkının uğultusu
fırtına ha koptu ha kopacak.
biliyorum, hiçbir teseli serinletmeyecek yüreğini..
hiç kimse unutturamayacak sana beni.

ama gitmeliyim..
çünkü gitmeliydim..
birdaha hiç dönemeyeceğimi sana söyleyemedim...

ölmeden öleceğimi nerden bilebilirdim...

Özlem Saba

Ölüm makineleri..

Kapılarımı hep açık bırakıyorum peşimden gelesiniz diye.
kiminiz kibirden yerinizde sayıyorsunuz, kiminiz korkularınızdan,
kiminiz cahilliğinizden, kiminiz bilgisizliğinizden.
hele birde onlar var ya onlar
yemeden bıkmayan, külçe gibi vucutlarını yerinden oynatamayan
dokunduğu herşeyi yok eden,
aydınlığa açılan kapıların önünde barikat kurmuş,
hiç bir kapıdan içeri sığamayan..
ölüm makineleri...
ve onlar varya onlar, hala insan sanıyorlar kendilerini..

Özlem Saba

Ömür

bir kulak daha kaç gün duymazdan gelebilir kalp atışlarını..
bir yürek daha ne kadar inkar edebilir sancılarını...
ya birden kapanı verirse perde...
boşalırsa sahne...
dirilebilecek ölümler de biterse;
ne olur halimiz?

Özlem Saba

Öykübaz

başka dilde öykülerimiz,
başka dilde sevdalarımız vardı ama,
acılarımızın rengi hep aynıydı..

dünyanın bir ucunda
yavrusunu yitiren bir annenin acısı
diğer ucunda yavrusunu yitiren bir annenin acısından farklı değildi.

hırs,öfke ve sahip olma duygusu o denli esir aldığı ruhumuzu
insan olabilme gerçeğini unutup
şeytanla işbirliği yapar hale geldik.

oysa yeminimiz vardı..
dört büyük kutsal kitabın yüce sahibine...

aslında biz,
umudu,
huzuru ve barışı
gökten bekleyerek unuttuk
insan olmanın ne demek
ve denli yüce bir erdem olduğunu...

Özlem Saba

Öze dönüş...

herşeyin dışardan gelmesini bekledik hep
oysa ki en büyük zenginlik içimizdeymiş.

Özlem Saba

Özgürlüğün bedeli olmaz...

ellerimden zorla alınan özgürlüğümün bedelini,
bir gün mutlaka herkese ödeteceğim.
canım varoldukça bedenimde,
kalemimle, yüreğimle, dilimle
daima isyan edeceğim..

Özlem Saba

Özgürlük

Her doğru eylem beraberinde bir şeyler alıp gider.
Eğer özgürlüğümün bedeli sensen, bile isteye vazgeçiyorum senden...

Özlem Saba

Özledim seni...

gecenin dili lal...
göğsümü yalayıp duran deniz,
örtmüyor içimdeki yalnızlığı.

bir sokak kedileri,
birde ben terketmişim kendimi.
boğuk karanlık siyahı bir tat çöküyor boğazıma.
kızaran gece daha bir asi sunuyor şarabını dudağıma.
buruşmuş dilim...
sarhoşum..
geçmişim...
körüm...
dilsizim....

bir tek denizin tadı saklı tuzunda
bir de ruhumu kavuran ateş

/dudağımda....

Özlem Saba

Özlem saba

Konuşsam şiir olur, Sussam soğuk bir savaş
Eyyy benim gönlüme söz geçiremeyişim...

Özlem Saba

Özlem..

Doğdum; annem mızımız bir bebek olduğumu söyledi.
Sonra çok haylaz bir çocuk oldum.
Daha sonra asi bir genç kız.
Gençlik böyle dediler; ah şu zamane gençleri diye hayıflanıp iç geçirdiler..
Öyle ya, asi olmak büyük bir suçtu.
Bir an ben bile şaşırđım! ,
gelecek benide endişelndirmeye başladı,
durum bu kadar vahim miydi? ..

Okula gittim,öğretmenlerim benden yaka silkti.
Derste laiklik dınsızlıktır diyen hocamı sınıftan kovduğum disiplin cezası yedim..
Siyaset ta o zamanlardan ilköğretime bile girmişmiş meğer.
Orta dereceyle zar zor mezun ettiler beni.
Çalışmaya başladım, böyle memur olmaz dediler,
Tabi ya aralıksız otuzaltı saat çalışmaya baş kaldırmak,
memurluğa sığmayacak işlerdi.
Hiç unutmam kızımın bir gün işe giderken bana, anne! , "sen hemşire olma anne ol"
diye feryat ettiğini...
Evlendim evlendiğim adam benden şikayetçiydi.
Kadın kısmı bu kadar soru sormaz,sorgulamaz diye.
Çocuk doğurdum, yalnızdım bırakıldım, korkuyordum,
bir süre bocaladım.
Sonra öğrendim, annelik dünyadaki en güzel duyguymuş meğer.
yani yaralarımı yine kendim sardım..

Evliliğim bir sürü iniş çıkışlarla geçti.
Ondada bir düzen tutturamadım anlayacağınız.
Boşanmak istedim, dünya alem bana karşı çıktı.
Kadın başına bir çocukla ne yaparsın dediler.
Yaparım dedim! , şimdiye kadar ne yaptıysam onu yaparım.
Boşandım, o dünya alem haklıymış,
Türkiye'de bir tek kadın başına olmuyormuş meğer.
Tüm dünya peşimde, ben canımın derdinde.

Uzun bir süre bunalım takıldım.
Çevremdekileri yordum, yoruldum..
Bir kaç depresif ilaçla durumu idare ettim bir süre.
Sonra yeniden evlendim.
Çünkü mecburdum, kendimi korumanın tek yolunun bu olduğunu
sesini kesip oturmanın büyük bir sığınak olduğunu geç de olsa öğrendim..

Komşu oldum, komşularımla günlere katılamadım diye
onlarda benden şikayetçiydi.
Vatandaş oldum Ataürkçü oldum diye ülkem benden şikayetçi,
Evlat oldum anem benden şikayetçi,
Öğrenci oldum öğretmenim benden şikayetçi.
Memur oldum amirim benden şikayetçi.
Eş oldum, hesap sordum diye eşim benden şikayetçi.
Anne oldum, işten eve gelemediğim için evladım benden şikayetçi.
Ahh şu benim hiçbir şeyi olduramamışlığım.! !

Söyleyin hakim bey, asfalt kara, eşşek kara, baht kara

ben Şimdi nereye gideyim..

Özlem Saba

Özür yürekdedir

Ben bir kadını hiç sevemedim.
Mecburen beni sevmesini bekledim.
Önce özürlü dediler bana.
Sonra özür dileyip engelli dediler.
Çünkü özür kusur demektir.
Ben kusurlu değildim ki.
Yüce rabbimin taktiri.

Kimimiz karanlık bir dünyaya açtı gözünü,
kimimiz sadece uzayıp giden yollara baka kaldı.
Kimimiz vatanına verdi kolunu bacağını.
Kimimiz görünmez kazaya...

Kimi ekmeğini kazanırken,
kimi vatanını savunurken.
kimimiz de en sevdiğini korumaya çalışırken kaybetti tutan ellerini...

O yuzden acelem olmadı benim hiç.
Ne sevdiğime gec kalma telasım,
Ne de çocuğumu okuldan alabildim.

Kimimiz çocuğunun büyüdüğü göremedi,
kimimiz sevdiğinin gözüne bakıp, seni seviyorum diyemedi.
Kimi kuş seslerini duyamadı,
kimimiz okunan ezannın sesini.

Ama vardı bizim de içimizde allah sevgisi.
Çünkü hayat bize en iyi herşeyin yaradandan geldigini,
ve şükretmeyi öğretti.
O yuzden isyan etmedim hiç,
Yaptıklarımda elimde değildi.
özür yürekdedir dedim.
özür dildedir,
özür düşüncededir...
O yüzden özür dilemedim kimseden böyle olduğum için,
utanmadım da bu halimden.
Çünkü ben özürlü değilim ki.
bu tamamen yaradanın taktiri...

Özlem Saba

Pervane

Ateşten korkar mı hiç pervane,
Ateş ki sevdalının ay ışığıdır.
Zulmedilen değildir aslında yanan
Ateş zulmedenin kendi cehennemidir..

Özlem Saba

Pis şiir.

kusuyorum!
içimden;
bir valiz çıkıyor,
bir sopa,
mavi bir etek,
zanaks,
içimden "o" çıkıyor,
pişmanlıklarım,
geç kalmışlığım,
yaptıklarım,
yapamadıklarım,
annem çıkıyor içimden,
babam,
tüm erkek hazretleri,
kendimi terkedişim çıkıyor içimden,
öfkem,
acelem,
ve hep geç kalışım,
nefretlerim çıkıyor içimden,
abim çıkıyor,
duyduğum yalanlar çıkıyor sonra
kahverengi koltuklarım çıkıyor mesela,
ayıplarım çıkıyor içimden,
günahlarım..
kustukça çoğalan acılarım,
içimde bir tek safra kalana değin,
mütamadiyen kusuyorum..

Özlem Saba

Plesenta

birden plesenta kokusu kaplıyor hertarafı...
doğuruyorlar...
anaerop bakteri gibi ürüyorlar.

bir azgın teke çıkıyor dışisinin üzerine
ve soruyor...
kaç çocuk düşünüyorsun diye.

ve dişi cevap veriyor;
bilmem!
allah ne verirse...

Özlem Saba

Posta pulları

biriktirdiğim posta pulları gibiydi aşklarım.
az kullanılmış;
yo yo belkide hiç kullanılmamış.
ve artık hiçbir işe yaramayan,
hiç bir anlamı ve önemi kalmayan posta pulları.....

Özlem Saba

Rota

rotasız gemi batar.
dümensiz kayık yorulur.
söyleyin bana,
bir düşünün!
amaçsız ve umarsız insan sizce ne olur?

Özlem Saba

Ruhuma....

neyi düşüneyim ki?

düşünecek ne kaldı ki?

aşkı mı,sevdayı mı, zamanında yapamadıklarımı mı?
açlığımı,susuzluğumu, yorgunluğumu mu?
hiç bir şeye el uzatamamışlığımı mı?
ülkemi mi? ? ?

işte bu yüzden bir kelebek gibi hafızasız yaşıyorum kaç zamandır
içinde bulunduğum durumu düşünmemek için..

Özlem Saba

Rüya

rüyalarda tutmak bir oğlanın elini.
sıcaklığını duymak.
ve hergün yaşamınla,
sadık olmak ona..

sonra ondan kaçmak.
kendinen ve kendine dair herşeyden.

tutsaklığını;
köle pazarında bir pula satılacağını bilmek.

değiştirememek kaderini,
ne tutabilmek elini,
nede razı gelebilmek kaderine.

hangisi doğru?
yada kim değiştirebilir bu kaderi.

Özlem Saba

Rüzgar

değişir bazen rüzgarın yönü.
herşey tersine döner...
bir kuru yapraksak eger biz bu alemde;
ordan oraya savrulsak ne çıkar,
hem bundan kime ne.

Özlem Saba

Rüzgar.

Rüzgar dışında esiyor herşey..
Birde başımda esenler var..

Özlem Saba

Sahibin benim

niçin en güzel sözler sevgiliye söylenir..
sevgilimidir duyduğumuz sevginin mimarı..

sevmek bir erdemse eğer sevgili..
benim ozaman bu erdemın sahibi..

Özlem Saba

Sakız

Kızıla yatmış gün...
Tüm fidanlar solmakta..
Katre katre kararmakta gün..
İntihar ediyor ağızımdan dökülen her sözcük.
Pervasız bir aşkın.
Vefası da olmaz demişler.
Duydum ki;
Ağızına sakız olmuş her kahrım.
İnsanlığında bittiyse eğer...
Gerek yok yaşamaya.
Yakın memleketi...

Özlem Saba

Saklanbaç

saklanbaç onayan iki sevgili gibiyiz..
ben varken sen yoksun...
sen varken ben kendimden geçiyorum...

ne olacak şimdi?
nasıl bitecek bu oyunun finali. :)

Özlem Saba

Sana Borçluyum.

İnsanlığına hayranım diye.
Sen deli divane mi saydın beni kendine
Benden aldığın kadınlığıma ne yazık ettiğimi,
Geri alabilmenin ne de büyük bir zafer olduğunu,
Sana borçluyum.

Dilime gelen onca şey varken.
Haykırmak isterken ahlak saydığın ahlaksızlıklarını.
Onca bencilliğinin farkındayken
Susarak, bile bile safı oynamayı,
Sana borçluyum.

Saçımı süpürge ettim evine.
Hüznümü mürekkep eyledim kalemime.
Saklanıp da bir köşeye.
Yazdığım tüm şiirleri
Sana borçluyum...

Sen akılsız mı sandın beni garibim diye.
Kalbimde sızım, sızı üstüne...
Herşeyi görüp görmezden geldiğini bilsem de.
Yaralarımı tek başıma sarmanın değerini,
Sana borçluyum.

Cahilden kaçtım hep zarardır diye.
Oyalanmadım senin ıssız sahnelerinde, meyhane köşelerinde...
Yazdım, okudum, çizdim amma;
Kelimelerin kiminde ne de kifayetsiz olduğunu,
Sana borçluyum.

Uğrunda çok zaman kaybetsem de.
Zamanın dışında bir yerlerde
Bağımsız, mekansız ve sırtını kimseye yaslamadan
Gücünü kendi yüreğinden alıp, tek başına yaşamamanın değerini
Sana borçluyum...

Yüzünde alaycı bir küçümsemeyle
Artık hiç bir işime yaramıyorsun dedin,! git diye.
Arkamdan ihanet/nankörlük hançerini yesem de.
Ben en güçlü gidişlerimi,
Sana borçluyum.

Özlem Saba

Sana özlemimin tarifi yok

"Seni bekleyişimin tarifi yok...
Düşümde gizlediğim
Lal olmuş duamsın sen.
Kendimden bile gizlediğim.

"Seni bekleyişimin tarifi yok...
Tarifsiz sancılar içinde olsamda,
Akmasın diye vakit,
Durdurdum saatleri, kafa tuttum zamana..

Seni bekleyişimin tarifi yok...
Ne zaman biraz mutlu olmaya kalksam
Haddini bil,
"otur" diyor bana birileri...

Seni bekleyişimin tarifi yok...
Sabahı bekleyen hasta misali
Gelmeyeceğini bilsem de
beklerim seni, dermanım misali.

Seni bekleyişimin tarifi yok...
Eğer geleceğini bilsem
Bitmesin diye geceler...
Hapsedirdim sabahı müjdeleyen güneşi.

Seni bekleyişimin tarifi yok...
Gecenin sızı dolu karanlığında...
Sesimin ıssız kıyılarında.
Sana sesleniyorum hıçkırıklarımı duymasanda.

Seni bekleyişimin tarifi yok...
Sessizce mi...
Yoksa çığlık atarak mı,
ulaşır sesim sana...

Seni bekleyişimin tarifi yok...
Karanlığa yalvarır gibiyim...
Ne dua edişim belli...
Ne de inanışım teselli.

Seni bekleyişimin tarifi yok...
Belkide sadece düşlerimde;
Vuku bulmuş bir hasret misali...
Yakarışım sana değil, belkide ayrılıklara...

Özlem Saba

Sarı yalnızlık

hüznün çiçekleri hep sarıdır bebeğim
nedense hep sarı yakıştırılır hüznü

mavisi,yeşili,moru yokmudur hüznün?

yapayalnız,
yapayalnız bir kente,
yapayalnız kalmış bir kız çocuğunun,
söyleyin bana,
bir düşünün,
acaba hüznü ne renktir?

Özlem Saba

Savaşçı

herkesin kendine özgü bir hikayesi vardır hayatta...
benim payıma sonu hiç gelmeyen masallar düştü...

herkesin mutlaka bir kavgası da vardır hayatla..
banada, kazma kürek, savaşmak düştü...

Özlem Saba

Sazla sözün konuşması

Sazın sözlere söylediği gibi,
Hangimiz daha dertli..
Söyleşsek derdimiz gider mi biraz acaba. ?
Bir ah çeker söz içinden.
O kadar anlattım ki beni kimse anlamdı.!!
Karşılık verir saz,söze.
Beni de bir tek mızrap anladı;
O da yanlış anladı.
Her gün vurur telime; acıta, acıta...

Özlem Saba

Sema inci'ye...

saçlarının içinden güvercinler uçuran kadın.
bütün antik acılarını gömmelisin artık tarihe.
ki tarih bütün acıları içinde barındıracak kadar arsız ve bir o kadar da sadıktır...
avuçlarının içinde titreyen yüregini salmalısın artık göğe doğru
ki gökler tüm aşıkları bağrında saklayacak kadar engin ve merhametlidir..
salmalısın artık sahiplenmeye korktuğun duygularını okyanuslara doğru..
okyanuslar sevgiden coşan bütün nehirleri koynunda birleştirecek kadar
asil ve derinliklidir.

Özlem Saba

Sen

Ufukları yırtan bakışlarına kaç söz soylenebilir.
Kaç türkü yakılır.
Tarifin ne mümkün senin ,
Kaç kelimenin inteharı olur yüceliğün.

Ellerim titrer adını her yazışımda.
Sen ki;
Harf olup okundun.
Şekil olup çizildin.
Bayrak oldun süzüldün yurdumun semalarında ...

Sen öyle bir sensin ki;
Vatan oldun basıldı üzerine.
Tohum oldun ekildin.
Çiçek oldun derildin.
Kitap oldun okundun sayfa sayfa.
Kalem oldun yazıldın.

Selam oldun duruldu önünde...
And olup okundun.
Marş olup söylendin yurdumun dört bir yanında.

Yol oldun yüründün sen..
Bağrında kızlar oğlanlar yetişti.
Herbiri bir cihan parçası, varlığının aynası.
Cumhuriyetin bekçisi, huzurumun sebebi..

Nefes oldun çekildin içimize
Can oldun, kan oldun.
Bugün cehaleti kovdun sen
Şehir şehir kutlandın.

Izmirin dağlarında her daim çiçeklerin açar senin.
Bugün bedenim Türkiye ruhum Cumhuriyet benim.

29.10.2018

Özlem Saba

Sen Yokken

Şarkıların icinden çıkıp gelen kadınlar vardır.
Her sözü bir nağme olup titretir yureğini...

Acıların icinden çıkıp gelen adamar da vardır...
Her dokunuşu titretir bedenini..

Ama bir ayrılık ateşi yandimi bir kez yüreğinde,

Depremler yaratır, hissetmez olursun artık,
bedenini de, yüreğini de...

Özlem Saba

Seni aşkla kirletmeyeceğim

Aşk kördür..
Aşk acıdır..
Aşk acımasızdır..
Aşk varolanı öldürmektir..
Aşk ateştir..
Aşk yanmaktır..
Aşk yalnızlıktır,
aşk en çaresiz yanımızın dışı vurumudur.
Aşk geçicidir..
Ben seni tüm bunların dışında seveceğim.
Seni aşkla yok etmeyeceğim..

Özlem Saba

Seninde bir şiirin olmalı..

seninde bir şiirin olmalı...
sustukların;
susamadıkların..
sevdiğilerin;
sevemediklerin...
sevipde,sevmeyip de söyleyemediklerin...

senin de bir şiirin olmalı mutlaka..
dilin yaralıyken
haykırabildiğin...
bırak dolaşsın elleri sözcüklerin, öfke dolu yürüğünde..
sen suski, o konuşsun....

seninde bir şiirin olmalı mutlaka...
ıssız bir köşede can çekişirken ruhun
kurtarıcın olmalı...

Özlem Saba

Sesleniş...

gözlerin neden bu kadar yaşlı bakıyor küçük kız
neden bu zamansız büyümen
dalından koparılan çiçek misali
neden bu kadar solgunsun

nedir senin terazini bu kadar hafif kılan
neden vermez hayat sana hakettiklerini
dilinde şarkın neden hep yarım
dansının ortasında üzerine düşen bu kara gölge de ne?

hangi hayaletin kirli elleri değdi senin de rüyalarına
gözlerinden süzülen yaşlara neden kimse çare olmadı

sen herkesten önce büyümenin yolunu bilirken
neden dinazorların ayak altlarında ezilmen

haydi kalk ayağa küçük kız
hayat senin sandığın kadar acımasız değil

sadece sen yenilmedin
yanlız da değilsin.
çünkü tıpkı senin gibi inatla şarkılarını söylemeye çalışan bir sürü kız çocuğu var,!

Özlem Saba

Sessizliğin sırrı.

Nasıl da büyüyordu içimdeki eksiklik.
Ve hiçbir eksikliğim, tamam olmadı şimdi olduğu kadar.

Ben içimi boşalttığımı sandıkça,
Nereden bilebilirdim ki içinin nice sırlarla doluğunu.

Bir saba makamı dolanıyor sesimde..
Makamı derbeder de olsa, sükun ediyor dilimde.
Yüzümde sabahtan kalma bir tan yeli.
Vuruyor yüzüme yüzüme, gizlenen gerçekleri.

Gecedен korkmuyorum eskisi gibi.
Yolumu bulmam için parıldayan ışık
Saçılıyor öncekinden daha da ileri.

Bir ben biliyorum gözlerimdeki dalgınlığın nedenini.
Bir de uzakları gözleyenler.

Hava biraz soğuk.
Üşüse de kulaklarım, donsa da ellerim,
Üşütemiyor artık içimi,
Yarı üşümüş, yarı kırgın bir çocuk olsam da.
Takmıyorum artık kafama, gerçeği perdeleyen beremi.

Çokça size özgü şiirler yazdım.
Siz desenli resimler yaptım.
Bundan bizler yarattım.
Çoğalarak yürüdük karanlığın ardındaki şafağa.

Saklamadım üzerinde tek bir leke bulunmayan beyaz çamaşırlarımı,
Hep öne öne astım temizliği görünsün diye.
Saklayacaklarım olmadı, saklanacaklarım da.

Artık biliyorum, varlığın üryan,
yokluğun kalabalık olduğunu.

Boş, temiz bir sayfayı bilgiyle temizlemek zorunda bırakıldığımda anladım
kirin, zorla dayatılanlarda olduğunu...

Veremeyeceğim hesaplarım olmadı.
Kesilemeyen cezalarım.
Aydınlığı gizleyen bir pervane olmadım
Yolculuğum hep güneşe doğru.
Güneş yakmadı kanatlarımı, cehaletin yaktığı kadar.

Ve ben;
Aydınlıktan nasibini almamış ruhlarınızdan kaçtım hep.
Hiç korkmadım karanlıktan, sizden korktuğum kadar.

Soylu sandığınız erdemlerinize,
Soysuzluğun ne de çok yakıştığına,
hiç bu kadar yakından şahit olmadım...

Susmanın ne derin bir erdem olduğunu,
Siz konuştuğça anladım.
Ben susunca konuşanların var olduğunu
Sessizliğin sırrına vardığımda anladım.

Özlem Saba

Sevgiden..

ve birden bir melek fısıldadı küçük narin kulağına
asil insanlar savaşmaz; sever...
sevgi her olası savaştan üstündür.

.

Özlem Saba

Sevgili

Bazen yanıtız kalir çığlıklar.
Nekadar haykırsanda içindeki özlemi,
Taş duvar olmuştur sevgilinin yuregi.
Tum hayat, tum kelimeler ona dogru aksada,
Görmez olur gözü, duymaz olur kulağı.

Eyyy sevgili, senin göğunde hic yıldızlı geceler yok mudur,
hep siyah yada beyaz mi yasarsın sevdalarını,
Hic bir nedenin yokmu sevgiye dair?
Hic mi görünmez gozune cektigim aci?

Olsun;
Aşkın ince bir sizi gibi acıtsada canımı..
Benim seni sevmek için çok nedenim var.....

Özlem Saba

Sevişmek

ey tanrım
eğer gnahsa sevmek..
sen herşeyi benden daha çok sevdin...

ve sana gre gnahsa sevişmek...
ben bu dnyadan değilim...

Özlem Saba

Sırtırıyorum

Yaşıyor takliti yapıyorum uzun zamandır.
Ruhum bedenimi çoktan terketti.
Bir de maske uydurdum suratıma.
Gelene gidene sırtırıyorum.

Özlem Saba

Sızı

Bir yerlerden başlayabilmeli insan.
O kadar çok anlatacak şeyim vardı ki oysa.
Ama ılık bir esinti,
Şessiz bir sarhoşluk var başımda.
İnsanı biraz sersem, biraz yorgun bırakan...

Kelimeleri çiğniyorum günlerdir ağızımda,
Ağızımda büyüyor her sözcük.
Söyleyeceğim sözlerin ağırlığından
Düğümliyor boğazım,
Yutkunamıyorum.

Çiğneyip çiğneyip tükürüyorum canımı yakana ne varsa
Be hey diyorum..
Be hey gafil.
Sen aşkı yenilecek bir şey mi sandın..
Sen onu gıda mı sandın ruha..

Kalbimin çatırdama sesleri kaldı şimdi geriye
Elimi neye uzatsam,
Yakar oldu canımı.
Bu kaçınıcı diyorum,
Bu kaçınıcı yanılıcı..

Kopyası verilmeyen bir sınavmış hayat..
Soruları ise kişiyeye münhasır.
Sanki yanımda değil de karşımda duruyor yaşam
Var gücüyle savaşıyor elimden almak için,
Neyim var neyim yoksa..

Benimse bir erik dalına bile elimi uzatacak gücüm yok
İnsan ektiğini biçer diyorlar.
Utanmam bundandır, bakamaz olduğum aynalara.
Aynalarda çokça yalanlar söylerdi oysa..
Ya da işimize geldi, bile bile inandık bu yalanlara...

Şimdi kalkıp yeniden koyulamıyorum yola..
Umudu çoktan tükenmiş bir insanın,
Ve de her şeyin koca bir yanılıcı olduğunu fark etmiş birini
Ne geri döndürür ki hayata..
Bana sakın zaman her şeyin ilacı demeyin. İnanmıyorum buna da...

Özlem Saba

Sofra

Aslında çok açtım sofrana geldiminde.
Sen elimi kaşığı uzatmadan beni doyuruverdin.
Sende verme hevesi vardı.
Bende açlık.
Öylece aynı sofrayı paylaşıp gittik.

Özlem Saba

Solan çiçekler

saçlarına çiçek takan kızın çiçekleri soldu.
aynı anda gök yarıldı,
okyanuslar parçalandı,
tanrının merhameti çekildi yer yüzünden.
ve o geldi...
gelmez olaydı...

Özlem Saba

Son Günün

Gözünüzü iyi aın.
Bu gün hayatınızın son günü olabilir.
Sarılabileceğiniz herşeye sarılın bu gün..
Gln, kahkaha atın, şarkılar söyleyin, şiirler dinleyin.
En sevdiğiniz yemeği pişirin bu gün mesela.
Geriye kalan hayatınızın her saniyesini bir şölene çevirin.
Kaygısını duymayın bu gün hiçbir şeyin.
Paranın, işin, pişmanlıklarınızın..
Bombalar patlasa,
mermiler yağsa da baş ucunuzda,
aldırmayın onlara...
Eğer tek bir mermi gelip sizi bulursa ki dilerim böyle olmaz sonunuz,
Bunların hiçbirini yapmaya vaktiniz olmayacak..
Çünkü yaşamak bu kadar tesadüftür bizim ülkemizde..

Özlem Saba

Sonbahar

Yüzümü dönüyorum rüzgara.
Gittiğin diyarlardan kokun gelirmi diye acaba...
Ama yalancı herşey gibi ruzgar da! ...
Oysa ben seni asi fırtınalara saklamıştım.
Gelebilesin diye her sonbaharda.

Özlem Saba

Sonbahar sızısı

Sonbaharın derinliklerine saklanmış bir sızı.
Yenileyen kendini her yaprak dökülüşünde.
Fakat uçuşacak yapraklar birgün, bahar gelecek.
Eriyecek karlar, toprak görünecek.
Ve ben yine çıplak kalacağım sızılarımınla.
Tüm meyvelerini dökmüş ağaclar gibi.

Ne yana dönsem sızlayan yürekler.
Kendinden yorgun hikayeler.
Kimsenin kimseye el uzatamayışı.
Kaderdir deyip geçemiyorum üzerinden,
Çunki yaralarımızı kendimiz açıyoruz yüreklerimizde.

Özlem Saba

Soyunmak istiyorum

Soyunmak istiyorum.!

Şoyulmak...

Üzerime giydigim tüm anlamsız yükleri atmak.

Birtek çıplak ruhum kalana değin, arınmak istiyorum beni sıkan tüm müsvettelerden.

Özlem Saba

Sözlerin dansı

kelimelerin en güzel dansı sözlerin olsa bile
o dansı güzelleştiren müziğin sesi, kalbindir...
Yaşam yüreğini anlayacak bir şarkı bulamazsa,
sözlerin sadece bir metindir.

Oysa her söz yüreğini kıpırdatan birer senfonidir...

Özlem Saba

Suçlu

başkasını suçlamak kolay,
ya suçlu sensen!

insanın kendine ettiği ihanetin bir bedeli var mıdır?

Özlem Saba

Susma

En yorgun yerinden vurdular zamanı.
Geceler mi daha uzun susuyordu
Ben mi.
Bilmiyorum..

Gündüzler zehirdi
Gecelerim bir top gibi ağır.
Bir de sen susunca,
Bütün balıklarım ölüyor...
Susma.

Tüm cepeleri işgal edilmiş komutan gibiyim.
Öylesine yorgun.
Öylesine dağınık
Öylesine yaralı.
Umuda atacak tek kurşunum yok.,

Sırtımdan yemedim.
Gözümün içine baka baka vurdular.
Hangisi daha haince düşünmedim.
Düşlerimin en inandık yerinden vurdular beni.

Oysa ben baharlar düşlemiştim gözlerinde.
Hiç bitmeyecek baharlar.
Bir çocuk kadar saftım
Habersiz;
Vurdular beni.

Şimdi senide susturdular.
Kayboldu kulaklarımdan sislerimi dağıtan namelerini.
Ne olur susma.
Bir tek sana inanmışlığım tutuyor beni ayakta.
Yalvarırım;
Birde sen susma! ! !

Özlem Saba

Susun artık..

ruhu yara almadan sevebilirmiydi insan?

ve adam düşündü..
düşündüğü aşkı..
sevi geriden gelen coşkun bir ırmak olmalıydı..

derleyip tüm düşüncelerini
sustu sonra....
ne güzel bir susuştu o...

/

o aşka susurken ben aşksızlığa sustum..
meydan okudum tüm çığlıklara....
artık hayat benim için,sana gelen yol oldu...
eğer kalbimde sen yoksan,
varlığımında anlamı yoktu...

Özlem Saba

Sülüetler

Ne için büyüyörsünüz,ne için gelişip geliştiriörsünüz.
Dunyada olup biten rezillikleri daha iyi anlamak için mi?
Eğer öyleyse ben yok olmayı seçiyorum.
Artık kimliksiz ve yok hükmünde bir sülüetim ben.
Taki ruhumu sonsuz sevgi seline teslim edene kadar...
Hoşca kalın dostlarım ben bu gün kendimi terk ediyorum..

SABA...

Özlem Saba

Sürgün

zincirlerimin sesi gelirken kulağıma,
kahroluyorum..
daha dolmamış diyorum,
dolmamış,
dünya cehennemindeki sürgünüm...

sizleri düşünüyorum bazen
ve kendimi,
güzel gülüşlü dürüst oğlanları.
ve hiçbirşeye el uzatamayışım
bu zengin sofrada,
hiçbir şeyden nasiplenemediğimi..

Özlem Saba

Şehirler

Şehirler gelip geçiyor içimden.
Ötobüsler, terminaller...
Kimbilir en son hangi şehirde kaldım.
Kimliğimi hangi şehirde bıraktım.
Sahi enson hangi şehirde kayboldum ben.
Yordum/Yorulдум.
Sevdim/Seviştim.
Ve yenildim...

Özlem Saba

Œehvet

arzudan tutuŒan ellerinle dokunamazsın Œehvetime...

o Œehvet ki serabın içinde bŒyŒlŒ bir su

bŒyŒnŒn bir Œnemi yoktur vahhada

rŒyası kendisinindir baŒkasının değil....

Œehvet benimdir baŒkasına değil....

Œzlem Saba

Ŗir'e.

her ne kadar acılarla yogurulmuŖsada bir Ŗaiirin hamuru,
daha ne kadar acı biriktirmeliyim seni anlatmak için.
nasıl bir kaplumbağa ters döndüğünde sarılırsa duaya,
bende aresizliğimde sarılıyorum Ŗiirlere ve sana..

Özlem Saba

Şimdi bağıрма zamanı

hep sustuk.
sana anlatacak çok şeyim vardı aslında..
ama bir deli rüzgar bir kanlı tufan var başıma...

neleri kaçıyorsak;
ve ne geldiyse başımıza, korkularımız yüzünden...
sürekli yeniliyorsak hayata
seyirci kalmamızdandır olana bitene..

susma artık!
artık susmak değil;
avazımız çıktığınca bağırmak zamanı..

Özlem Saba

Şimdi uyandım...

kalk doğrul bedenim....
sen hala yıkılmadın! ....
seni bedbaht eden duygu savaşmak değil...
savaşacak nedenin kalmadı, ondan mağlupsun...

Özlem Saba

Tanrılar Konuşunca

Aşk demişti yaşamın bütün tanrıları.
Aşk uğrunadır demişti bütün yanılığımız.
Yangınımız ondandır...
Bazen ulaşmak o ışığa, sonsuzluğa koşmak dolu dizgin, coşmak..
bazen de çekilmek, korkmak alevlerin kızılığından/
hiç olmak.
Bazen de,
yaşama tutunmak için tek şansın olan
tapınakların en görkemlisini inşa etmek yüreğinin ıssız köşelerine.
Yok saymak...
Örmek tuğla tuğla mağbedini..
Unutmak.
/
Aşksız ve ve umutsuz yaşamak.
Lanetlenmekti belkide.
/
Kendi bedeninden vazgeçmek gibi bir şeydi bu.
Yaşamak/ anlamsızdı sevgiden almayacaksa ömür nasibini /
özün söze küsüşü, kabuğuna çekilmesi gibiydi belki bir bilgenin.
Bu o öfkenin susma biçimiydi.
Kabuk hikaye...
Yoksunluğunu bilmek ve değiştirememek kaderini.
Oysa herkes biraz yalnızdı.
Biraz çıldırmış.
Aşk değildi akli baştan alan.
Baştan çıkan akıldı..
Ve onsuz akıl beslenemedi, ruh aç kaldı,
Susuz kaldı o meyvelerin dalları.
Belki de çiçek açamayışımız ondandır.
Ve tanrıların çekilişi içimizden ...

Özlem Saba

Tek kişilik aşk

sallanıyorum,
ruhum sallanıyor...
derin bir fırtınanın bıraktığı harabeler içinde
kendimi arıyorum...
yanlızlığımı bile özleyeceğim hiç aklıma gelmezdi
insan ugultuları yerine
sonsuzluk, tınısını duyduğum kulagımda,
tek kişilik bir acının içinde, kıvranıyorum tek başıma..

tek kişilik bir aşktan arta kalan
tek çatılı bir harabeyim ben...

Özlem Saba

Tekne

Bir tekneye binsem,
ve desem ki;
Çek kaptan çeeek,
güzel günlere çek...

Özlem Saba

Tren garları

otobüs terminalleri tıklım tıklım.
zorla kondurulan öpücükler
zamansızlıktan..

oysa öylemidir tiren garları,
son düdüğün heyecanı.
tirenle gitmeler gelmeler bir zaman,
sessizce verilen sözler

ama unutulduk,
unutuldu,
unuttular.

bitmesi ondandır o mükemmel aşkların....

Özlem Saba

Tut ellerimden

haydi tut ellerimden..
bağırılım bağırabildiğimiz kadar.

tutki yalnızlığım kadarım,
tutki bütün sevdalarım sana.

biliyorsun beceremiyorum sevdayı..
senin kadar öfkeli değilim kavgamda....

Özlem Saba

Tükenme

bir tek seni saklıyorum kendime,
geri kalan herşey tükendi
tükettim...

gizlimsin,
saklımsın,
ısrarlımsın...

aşk seninle buldu anlamını.
sevgiyse herkesin unuttuğu bir tansık...

hiçbir kitapta tarifi yok artık sevdanın
sevdaysa,
bir tutam sen
bir tutam ben
birazda biz

bir tek seni sakladım kendime
geri kalan herşeyi tükettim
tükendi...

senden başka herşey
kocaman bir boşluk

bir tek seni saklıyorum kendime....
ne olur sende tükenme....

Özlem Saba

U  u r t m a ..

uçmak istiyormuş benim sevglim de,
bilmiyorki tüm uçurtmalar benim yregimde..

Özlem Saba

Umudun Ayak sesleri

Ömrümde ilk defa,
senli hayallerimin yıkıldığı gün.
Umudun ayak seslerini duydum.

Özlem Saba

Unutmamak gerek...

tükeniyoruz her gün tükendiğimizden habersiz.
yoksulluğumuzun adı bile unuttur olduk.
hangi acıyı saralım, şaşırır olduk..
kurtlar bile inebildiyse şehre.
sahipsizsin ülkem, yak türkülerini..

eger damla damla azaltılıyorsa bu gün bu millet
bir yerlerde çoğalıyordur unutmamak gerek.

Özlem Saba

Usulca

usulca aramıza girdi zaman...
oysa biz günbatımına yeminliydik...

düşmanca sildi izlerini sevdamızın ayrılıklar...

şimdi uzaklarda yaralarım kimisi sarsam yetmiyor
kimse senin gibi sevmiyor....

kimse senin gibi dokunmuyor....

günahın peşinde bozarak en büyük yeminimi,
kimisi aldattığımı bilmeden,
unutmaya çalışıyorum..
seni ve günbatımını...

Özlem Saba

Uyan Artık Uyan

Küçüktüm; bilmiyor, anlamıyordum
Meger kimler ölmüş, kimler öldürülmüş benim ülkemde
Aydınlık, aydın insanlarla terkeden yurdumu,
Karanlıktan bihaber yaşıyor herkez
Bukadar uyku, bir millete, çok değilmi sizce de?

Özlem Saba

Uyanış

birden irkildim!
etrafıma baktım,
her yer normal görünüyor.
Her şey olması gereken yerde ve
gün yine aynı gün,
Güneş aynı yerinde.
kuşlar daldan dala konarken;
karıncalar telaş içinde, bir oraya bir buraya koşuşturuyor...
Kaplumbağa henüz dans edemiyor,
ateş böceği zamanı şaşırmamış,
mevsim hala bahardı...
Benim dışımda her şey doğasına uygun hareket ediyor,
bu büyü seremoni içinde herşey birbiriyle uyumluydu.
Kulaklarımda uğuldayan rüzgârın sesi,
olağan şarkılarını söylerken,
birden irkilivermiştim...
O gün rüzgar gerçeğinden uzak, yalancı melodilerle esir almışken düşüncelerimi,
birden bire ritim değişmiş,
yeni, bilinmedik bir şarkının anlık esareti içerisine girmiştim.
O ses kulaklarımdan süzülerek düşüncelerim içine sızmış,
kılık değiştirmiş, bir sülûet gibi gözlerimin önüne serilivermişti..
Nekadar uğraşsamda, görmezden gelmeye çalışsam da
gerçek, yalın bir çıplaklıkla gözlerim önüne duruyor,
benimle hesaplaşmak ister gibi gözlerini bana dikmiş,
bunca yıl kendine yalan söylemekten bıkmadın mı dercesine,
suratımda dürüstlüğe ve onun dayanılmaz sonu olan pişmanlığa ait
küçücük bir ibare arıyordu.
Bu kadar kendine geliş benim için fazla ve kabullenilemezdi.
Garip bir korku ve endişe içinde, düşlerime tecavüz edilmişçesine acı çekiyordum.
Hemen kendimi tapanlamaya, gördüğümün bir düş olduğuna,
gerçek olmadığına inandırmaya çalışsamda başaramadım.
Karşımda duran şeyin Medusa' nın insanı taşa kesen bakışlarıyla
karşı karşıya kalmış gibi sanki o anda bir heykele dönüşmüştüm.
Gözlerimi sürekli ondan kaçırıyor olsamda o yine aynı inat ve küçümseyici bakışlarıyla
sordu?
"Yaşantın için düşlemiş olduğun hayat bu mu"? ! ! !

Ne diyeceğimi bilemeden birkaç saniye sessiz kaldım.
Kollarım iki yana düştü ve içinde bulunduğum bu durumu tiksintiyle izlerken,
yere yığılan patates çuvalı gibi iradesiz ve tepkisizdim.
Direndiğim şeyin ne olduğunu bilmeden,
beynimin her hücreğine nüfuz etmiş fakat, kalbimin kapısında
bekleyen duygularımı içeri almamakta diretiyordum.
Eğer bu soruları kendime tek bir kez soracak olursam,
arkasından başka sorularında geleceğini biliyor;
Kendime yarı farkında oluşturmuş olduğum yalan dünyamın biteceğini,
ve zorla şişirmeyi başardığım hayal balonumun patlayacağını farkındaydım.
Fakat kim ve neden bu buluşmayı kurgulamıştı.
Ben kimdim, kimin düşündeydim yada düşüme giren kimdi?
Ya da düşlediğim hayat ile oluşturmuş olduğum hayat kavgasının tamda orta yerinde
miydim?
Kendi irademin dışında oluşturmuş olduğum bu düşü insan kılığına sokan,

ve benimle hesaplaşma hakkı veren yine benim aklım mıydı?
Tüm bu sorulara aynı anda cevap bulamazdım.
Öyle görünüyordu ki teslim olmaktan başka şansım yoktu.
Her ne kadar aşağılanma duygusuna kapılsamda,
teslimiyetin getirdiği hafifliği omuzlarımda hissederek ona yöneldim,
ve o yine aynı kararlı ses tonuyla seslendi,
'değiş' dedi.!

Değiş ki dünya değişsin.
İçinde bulunduğun yalanlar zincirini kır.
Bir kişinin gücü hem duygularına sahip olmakla hem de teslim olmakla ölçülür.
Ruhunun etrafa saçılmış parçalarına bul ve onu bir araya getirmeye çalış.
Geleneksel inançlarının hepsinden arın ve aklın üzerinde olan gerçeğe ulaş.
Kendine olan saygını kaybetmen sonucunda ortaya çıkan tüm bağımlılıklarından kurtul
ve özgür sevginin tadını çıkar.
Yaşamını düşüncelerin yaratır.
Geçmişte biriktirdiğin tüm önyargılarını ve kötü anılarını bul,
ve onların en gizli ücretlerine ulaşarak onları yeniden düzenle.
Yeniden anlamlandır.
Geçmişinde hala bir çok açığın var, aklını sürekli meşgul eden ve görülmemiş
hesapların, ödeyemediğin iç borçların...
Varlığını; özgürlük, bilgi ve saf sevgiyle donatmadığın için
bu hesaplar hiçbir zaman kapanmayacaktır.
Yalan, gerçek olmayan bir dünyanın duygu karmaşası içinde kendine söylediğin yalanlar
ve
bunun sonucu oluşan pişmanlıklardan kurtulmak istiyorsan,
kendini kandırmayı bırak.
Özüne dön ve kendini özünde bağışla....
Arzunun çatallı elleri, hayat denilen bu yasak, yalancı elmaya ulaştığında
Sen yine o sanal, oyalayıcı, derin uykulara dalmadan ayıl dedi.!

Yüreğindeki yüceliği gör.
Kendini gerçekleştir.

Ve ekledi.
Dünya senin olmasını istediğin gibidir,
Ve her zaman sana her şeyini sunmaya hazırdır.
Fakat sen hala hayattan istediklerini almaya hazır değilsin.
İsteklerinle isteklerinin gerçekleşmesi için arana giren her engelin yine senin zayıf
arzularından dolayı olduğunu kavra ve hayata bir gerilla edasıyla savaşını aç.
Bu savaş hiçbir zaman mağlubiyetle sonuçlanmayacaktır.
İçindeki korku, endişe ve şüphelerden arındığın anda,
hayat senin için yeniden anlamlanacaktır.
İçindeki gücü keşfet ve sevginin dayanılmaz hafifliği önünde diz çök.
-"Bir insanın kendinden daha önemli bir amacı olamaz".! !
Eğer bir kaplana sahip olmak istiyorsan önce onu beslemen gerekir.
Hayat her insana en az bir defa o şansı yakalama fırsatı verir fakat
senin gibiler hiçbir zaman bu fırsatların farkına varmaz.
"Hayatında olan her şey önce senin içsel onayını bekler"! ,
ve kurduğun her düş er yada geç gerçekleşir.
En kötülerini bile! ! .
Dışarıda gördüğün yıkıcı dünya, iç dünyanın dışarıya yansımasıdır sadece.
Zihninin bir çöplüğe dönüşmüşken
ben dediğin ve sahiplendiğin her şey

seni sadece oyalayan ve yaşadığını hissetmen için oluşturulmuş birer oyundan ibaret.
Şimdi ayağa kalk ve korkudan putlaşmış bedenini toparla ve
İçinde hesaplaşmayı bitirmiş olmanın gururu ve aynı zamanda yorgunluğuyla,
kendini varoluşun تنها kıyılarına atmış olmanın huzurunu yaşa...

Tek kelime dahi edemeden öylece kalmıştım.
gözlerim büyümüş, aklım büyülenmişti,
ve bir an farkettim ki kulaklarımın içinde uğuldayan şarkı
bittmiş
ve benim için artık hayatın anlamı değişmişti....

Özlem Saba

Uykuda

Ben aşka uykudayken yakalandım..
Etrafımı saran ateş beni uykudayken içine aldı.
Tam düşünüyorum derken tutunu verdim kollarından..
Etrafıma ördüğüm duvar yalnızlığımın inleyen sesiyle yıkılıverdi ansızın..
Ve kendime söylediğim yalanlar,
aşkının tadına vardığım anda acıtmaya başladı canımı.
Aşka dair her sözcük;
aşkının mayhos şarabını içtiğim anda dökülüverdi dudaklarımdan...

Özlem Saba

Uzaktaki

uzaktan seviyorum seni...
böylesi daha iyi...
ayrı yerde iki yürek
sevildiğini bilerek...

dudaktan dökülen sözler yerine,
ruhumla seviyorum seni..

aşk bihaber sevdamızdan,
sevişmek kurtarılmış bir sokak kadını,
koşmuyor artık her isteyen yatağına...

saf duygularla seviyorum seni...
filizi özüne gebe..
bırak şehvet sansınlar aşkı
sevdamız yetmez mi bize...

Özlem Saba

Üç elma

dalda duran üç elma
bende sizlerden birisiyim
yere düştüm yalnızca
taş battı kırmızı kabuğuma..

Özlem Saba

Üç kişilik aşk

Birbirleriyle bilinmeyen bir alemde aynı şarkıyı söyleyen iki yabancıyı gibiyiz seninle.
Çiğliklerimiz aynı, özlemlerimiz aynı.
Kimi isyandan kimi zevkten.

Ben senden habersiz üç kicilik yasarken bu aşkı
Sen elinin altında gezinen mutluluktan bihaber sadece kendi acılarına ağlıyorsun.
Ama ben biliyorum ve seninle çok mutluyuz rüyalarımnda...

Özlem Saba

Ümitsiz

O kadar ümitsizdi ki.
Sevebilme ihtimali bile imkansızdı.
Bizli rüyalardan bile mahrum kaldım.
Gerçek denilen yalan, hiç bu kadar acıtmamıştı canımı...

Özlem Saba

Üzgünüz

bu kez acı çekme sırası bizde
acıyı kaldıramıyor artık minik yürekler.

ve lütfen geleceğin çocukları
lütfen affetmeyin bizleri...

Özlem Saba

Varlığım

Her ölümün ardından,
Yeniden geliyorum dünyaya.
Kendi içimden yükseliyor varlığım.

Özlem Saba

Varlığıma

güzellik,insanın soyundandır...
temizlik ruhani..

aç ruhunu...
bil özünü..

okyanusun dışında duran hangi su damlası başarabildiyse var olmayı
sende okadar başarabilirsin özünün dışında yaşamayı....

Özlem Saba

Vaz geçtim

Yorulmanın ötesinde bir Şey bu.
Vaz geçme..
Neden ve kimden geçtiğini bilmeden
sanırım kendinden geçme...

Özlem Saba

Veda

Gittiğın o yerlerden dönme sakın geri,
Bıraktığın yerde değilim, bulamazsın beni,
Senle ben bu aşkın meçhul faili,
Tak saçlarına kuruttuğın güllerimizi,
O güller ki benden sana hatıra olsun.

Madem dönecektin neden gittin ki
Başka kokular karışmış tenine, kabul edemem ki,
Senle ben bu aşkın meçhul faili,
Tak saçlarına kuruttuğın güllerimizi,
O güller ki senle benim ahımız olsun.

Arada bir ben de özlerim seni,
Kalbim ağlar, yüzüm düşer, geceler yorar beni,
Sana gitme dediğim o anda kalacaktın ki,
Tak saçlarına o kızıl gülleri,
O güller ki senle benim ahımız olsun
O güller ki senle benim vedamız olsun.

Özlem Saba

Vicdan

Vicdanı olmayanlardan merhamet dileme can.
Dile ki tüm yüreklere merhamet nasip etsin canan.

Özlem Saba

Virane

rüzgar tersine mi esiyor bu gün..
ruhum darma dağın..
taş taş üstünde,
aşk aşk üstünde kalmadı...
sağdan mı yaklaşıyor hüznün, soldan mı anlamadım...

yoksa her şey viraneydi de şimdiye dek,
ben mi anlamadım? ...

Özlem Saba

Ya gel..

Kaçıp giden uykumun en yorgun yerinde
sessizliğime ses veren de kim?
Bugulu büyümüş gözlerimin dalıp gittiği saatlerde
kendini özleten ve sonra yine çekip giden sevgilinin
hayaliyle oyalanan, aslının özlemiyle yanıp tutuşurken hayaline sarılmaktan başka
çaresi olmayan
ve yokluğuyla derin iç çekişlere dalan ben,
uykumun en acıklı yerinde yine o sevgilinin merhametine sığınıyorum...
Ya gel, yada sana olan bütün suretleri al ve git! ..

Özlem Saba

Yabancı

bu yaşlarda insana yabancı gelir kendi yüzü...
kederler oldukları yerde kalır
hüzünler değişken.

aşklar ise hiç ugramaz bu semte.

ayrılıklar ise dalga dalga iz bırakır bu yüzde..

bu yaşlarda insana yabancı gelir kendi yüzü
bakamaz aynalara...
sonra kırılı verir bu ayna
yeni bir aşkla...

ve yeniden başlanır hayata
hissettiğin o yaşla.

Özlem Saba

Yabancı/laşmak

Bu dünya benim dünyam,
Bu hayat benim mi...

Bu Şehir benim sehrim,
Bu ev benim evim mi...

Sevdiklerim benim mi mesela.
Vaz geçtiklerim kaybettiklerim mi.

Bu can benim mi,
Bu nefes, bu ten.

Gördüklerim benim mi.
Kokladıklarım, dokunduklarım..

Ben benim miyim acaba ?

Yabancıyım herşeye.
Kozasından yeni çıkan bir tırtıl gibi herşeyi yeniden tanımaya, anlamlandırmaya
çalışıyorum.
Çalışıyorum ama bir sonuca varamıyorum..

Özlem Saba

Yağmurla konuşmak

İnceden yağmur yağıyor...

Ayaklarım anlamsız bir yolculuğa sürükledi beni...

Sokaktayım, nereye gideceğimi bilmeden,öylece surukluyorum yorgun bedenimi.

Elimde ne bir adres var ne bir telefon beynimin icinde dolasan soruları
susturamıyorum...

Senin için hersey ne kadar da kolay.

Ama benim için bu aşkın büyük bir kalp agrısına donusebileceğini nerden bilebilirdim ki.

Sanki zaman durdu ve ben herseyin bittiği yerde bir büyük bir hesaplaşmanın
içerisindeyim..

zamanın içine sıkışıp kaldım..

Özlem Saba

Yak gel

Yak gel gemileri der bilmem hangi şair..
İyi de ortada ne gemi var, ne de sığınacak bir liman.
Ve insan öylece kalıyor yine kendi çaresizliğiyle...

Özlem Saba

Yaklaş yanıma

yaklaş yanıma...
sıcağıma....
düşlerimdesin..
rüyalarımnda...

haydi sokul yamacıma...
saklımdasın,
bütün sevdalarım sana...

Özlem Saba

Yakmalı..

Çocuklar vardı sokaklarda oyun oynayan
sesleri gökyüzüne dalga dalga yayılan...

şimdi silah seslerinden duyulmuyor sesleri,
eğer çocuklarda terkederse bir ülkeyi
yakmalı artı bu coğrafyayı ve içindeki fareleri.

Özlem Saba

Yalan dünya

Neredeyse inancaktım yalanına.
Boşuna dememişler kahpe dünya diye.
Yüzüne gülerken cebini boşaltır.
O halde; Cepteki ne ola.?

_ SABA

Özlem Saba

Yalın ayak

Yalın ayak taşlara basa basa yol almaktan yoruldum.
Önüme çıkan irili ufaklı her taş artık gereğinden fazla acıtıyor canımı.
Çunki benim acılarım eski, benim acılarım tıpkı yakılan roma kentinden kalmışçasına mitolojik ve iyileştirilemez...

Özlem Saba

Yangın

Sesler yükseliyordu derinlerden bir yerlerden..
Sözcükler sıralanıyordu peş peşe..
Oysa lisani olmayan bir aşkın peşindeydik biz..
Sesleri biriktirip sevgi dedik onlara..
Oysa aşk ateşin içinde, sözden uzaktaydı..

Özlem Saba

Yalnız çocuk

kim bu çocuk?
bu kimsesiz çocuk
kendini bile terk etmiş çocuk.
açarmı bir gün pencereyi.
çıkarmı sokağa.
merhaba diyebilirmi insanlara...

tutan kim öyleyse onu
kimsesi yoksa bu çocuğun

ya bu çocuğu tutan kimsesi kim?

Özlem Saba

Yalnızlık

hey sizler!
hiç kurtların uluduğunu duydunuz mu hiç yüreğinizde yalnızlıktan,
ben duydum...

Özlem Saba

Yasak

Elini uzatmak bir yasak elmaya.
Heyecanını duymak hücrelerine varana değin.
Ve sonra kaderinin ne olduğunu bilmek levh-i mahfuzda.
Sorgusuz kabulenmek.
Belki anlina yazılan bu şuursuz kaderin asıl yazanı sen olduğun için,
İçi boş bir dünyadan, boş gidiyor olabilir misin.

—

Özlem Saba

Yasak aşk

bu şehir aşk kokuyor...
her sokak,her köşe,eski bir şiir sanki
yıllar öncesinden kalan; yarım kalmış bir aşkı, tamamlar gibi

bir kadın tango yapıyor sokakta
diğeri avazı çıktığı kadar bağırır.
bir diğerin dilinde mistik bir şarkı...
bir diğeri rengarenk heykel gibi..
simitci köşede,
mahsun serçeler sokak sakinleri...

boğazın sularında dansediyor balıklar.
aldatıcı martıların süzülüşünü izlerken gökyüzünde
beş dakika sonra,
bu aşkın bedelini çok ağır ödeyecekler....
tıpkı bizim gibi,
tıpkı istanbul gibi....

bense tutsak kaldım bu şehirde..
inandım yalanına,
kapıldım büyüüne....

akşam çökünce bu şehre
karanlık siliyor masumiyetimizide.....

karın evde seni bekler,
ben koynunda sabahı...

kollarında seyrederken boğazı
unutamıyorum boğazıma düğümlenen günahı...

Özlem Saba

Yavru kuş

gitme! benimle kal bu gece....
katlanamam yokluğuna...
sen hayatsın benim için..

gidersen eğer
kim sular çiçeğini...
kim okşar kadife tenini...
yoluna bulmaya çalışan küçük kuş yüreğimi;
kim uçurabilir kanatları kırılmış minik serçeni...

göğsüne alıp bastırsan beni..
sonra sahiplensen,
solusam ılık nefesini....
duysam kalp atışlarını
duysan çırpınışlarımı..
birlikte uçsak bir yürek gibi.

bir kanat sesi
bir küt sesi...

Özlem Saba

Yelkensiz gemi..

ve acıardı yine
umutları pekiştiren
bir deli yürek
çalgın denizlere açılan
yelkensiz bir gemi...

sözler de biterdi birgün
paylaşılacak birşey kalmamışsa
yada hiç paylaşılmamışsa...

denizlerin en büyüğü içimizdeydi oysa
boşuna kürek çektik bunca yıl küçük göllere

sana söyleyecek çok şeyim var aslında
ama bir deli rüzgar bir kanlı tufan var başımda...

ve diyorum ki her ne geldiyse başımıza
korkularımız yüzünden
yeniliyorsak sürekli hayata
seyirci kalmamızdandır olana bitene...

hani kapıyı ilk sen açma derler ya anneler çocuklarına
ve hep bu yüzden korkulara saldılar bizleri

oysa ne çok şey varmış aslında hiç yaşamadığım
ne insanlar ne yaşanmışlıklar varmış hiç tanık olmadığım

ve şimdi vakit akşam
düşünme artık ne olacağını
gün gitti gidecek
boşver bulutları
toprağa basalım sımsıkı.....

Özlem Saba

Yenik...

Ah Şu benim aklımala gönlümün alıp verememiŐliĐi...
Hanginizi hanginize yeğleyeyim...

Ya aklım gitse başımdan,
DolaŐsam deli divane,

Ya kalbim dursa.
Girsem yerin yedi kat dibine.

Söyleyin bana,
Şimdi ben hanginizden vaz geğeyim ?

Özlem Saba

Yeterki gel

Aşk ateşi yakmadan tüm ruhumuzu.
Gözlerindeki fer hala sönmeden
Yakamozlanmadan kıyısında oynadığımız denizler
Ben hala bendeyken, yitirmeden aklımı,
Gel sevdiğim.

Fırtınalar çökmeden akşamlarımıza
Tan yeline esir olmadan sabahlarımız
Tenim candan soyulmadan hala
Nefes alırken dudaklarım
Lal olmadan dilim,
Bir sıcak busenle canlanacak cesedim
Toprak olmadan
Gel sevgilim...

Hala delip geçerken birlikte dinlediğimiz nameler kalbimi,
Uç kuruşluk vuruşunda bile adını sayıklarken.
Yalan olmadan yaşadığımız o mesut günler
Varlığına inandır da beni
Gel sevgili.

Gerçeğine dokunamam biliyorum
Elimi uzatsam kaybolacak gibisin
Gelincik tarlaları misali uçuşurken eteklerin düş bahçelerimde
Rüyalarımda bile olsa.
Tenezzül et de.
Gel sevgili.

Eğer korkuyorsan tanrıdan.
Günahların en büyüğü saydıysan sevdamızı.
Bir ömür yanmaksa seni bir an görmenin bedeli.
Vebalin boynumadır.
Ben yanarım ikimizin yerine
Sen yeter ki gel sevgili.

Özlem Saba

Yetmeli

yetmedimi yalnızlığım
öldüğüm tek başıma
daha kaç defa ölmeliyim sıkılarak şu ranzada

ne zaman bitecek bu can çekiş
nasıl telefı edeceğim zamanında yapamadıklarımı

bu yürek daha ne kadar yalnız atacak.
kaç ayakkabı,kaç takvim eskiyecek aynı hatta...

kaç uykudan uyanacağım aynı sabaha....

kaç soru soracağım birbirine benzeyen..

zincirlerimin sesi gelirken kulağıma....

Özlem Saba

Yine bana dönüyor.

Suç ne.
Suçlu kim.
Suç kime.

Ne yaptım.
Neden yaptım.
Kim için yaptım.

Bu sorular mıdır yani alemin sırrı.
Eğer bu ise gerçek, her şey yine bana dönüyor.

Özlem Saba

Yok oldu

seni yazıyordum
ama Şiirimi kaydedemedim..
yok oldu..
sistem dondu..
bu Şiirin adıda; yok olsun...

tıpkı senin gibi..

Özlem Saba

Yok oluş

yoruldum artık...
etrafımı saran akbabalardan...
ürüyor sürekli bakteri misali cehaletin gölgesi...

dur yok, durak yok.
nasıl bir sona varacağımız meçhul..
bir ev on baş,
ekmek yok, aş yok, aşk yok.
sevgi huzur, hayrola..

malesef yok oluyor artık insanlığın da nesli...

Özlem Saba

Yokluğuna

nil alıyor.

insan yalnız kalamazmış.
yapamazmış.
dönüp durup yatağında, uyuyamazmış.

bende, seninle uyuyorum günlerdir.
evirip çevirip, yastık yapıyorum anılarımı....

Özlem Saba

Yokluk

Varmıydım ki yok olayım.
Yaşasın o ilahi kudrette yokluğumun varlığı.

Özlem Saba

Yol

İnsan mı yolda gider.
Yol mu insandan geçer bilemedim.
Yoldur sanırım aslofan, yolcu her zaman değişir..

Özlem Saba

Yolcu

her cümle bir kuyuya düşer bu yolculuğun sonunda,
eğer nereye gideceğini bilmezse yolcu...

her arayış bir uçurumun sonunda biter,
eğer bir büyücü değilse yolcu.

her mektup yazılır ama verilmez posttaya,
eğer cesur değilse yolcu...

her çiçeğin rengi solar,
eğer bahçıvan değilse yolcu...

her uçurtma rüzgara takılı kalır,
eğer bir çocuk değilse yolcu.

her sevgi yenilgidir, her aşk tutsaklık
eğer bırakıp gitmesini bilmezse yolcu..

Özlem Saba

Yolculuk

ana rahminde çizilmiş sanki,
bu yolculuğa yalnız çıkacağım,
aradığımı,
kendimi didik didik ettiğimi
kim bilebilir ki?

Özlem Saba

Yoldaki işaretler

Henüz kozasından çıkmamış bir ipek böceği gibi içimde kendimi işliyorum.
Muhteşem sanantçının sanantını işlemsenden sual olunmazcasına
Bilinç altı, bilinç üstü hizmet ediyorum şu devri aleme..
Varlığının manasını bilmeyen bir şursuzun şuurunda
varla yok arasında, varlığını varlığının sebebinden alan
bir dişlinin parçalarından birisiydim sadece...

Serüvenler düşünce akla, yoldaki işereleri izlemekten başka bir şansı olmayan ipek böceğinin vuslatı kendi yine kendi kozasıdır...

Özlem Saba

Yolu yok!

Şimdiye kadar saklamadım kendimi
zaten hiçkimsede saklamadı beni..
öylece şehrin ortasında, kurşun geçirmez bir heykel gibi dikilip durdum..
herkes varlığımdan haberi.
herkes varlığımdan rahatsız.
eğer bir yol varsa beni burdan edecek
O yolu bir gün yine türk milleti yok edecek...

Özlem Saba

Yolun açık olsun

senin yerinde olmak isterdim.
alıp sırtıma bavulumu,o ada senin bu bar benim..
geride bıraktıklarımı ancak ben bilirim...
seni bekleyenleride...
şimdi bir dalganın koynunda
karşıyorsun, köyceğiz, dalaman sularına..

artık özgürlük senin
hiçbir aşk tutsaklık değil..
hiçbir sevgi yenilgi....

aşkında şarabında,
balığın ve rakınında,
daha bir lezzetli gelecek tadı damağına..
hayat dediğın budur işte...

mutluluklar diliyorum sana,o muhteşem diyarda..

Özlem Saba

Yolun sonu

Ben seni yolun başında değil,
Nefes nefese yolun sonunda bekliyorum...

Özlem Saba

Yürü

Yürü;
Hiç durmadan yürü dostum.
Belki yorulursun.
Belki yaralanırsın.
Belki kanar dizlerin.
Belki adi suretler gelip geçer gözlerinin önünden.
Ama yol alırsın.! ! !
Yerinde saymaktan daha azizdir uygun adımlarla yürümek.
Dökmeden kan katrelerini istikbalimiz üzerine
Yürü dostum...
Korkmadan yürü
Açılan o yolda, gösterilen o hedefe
durmadan yürü dostum...

Özlem Saba

Yürü.

Durursam düşeceğim biliyorum.
bu yüzden hep yürüyorum

Özlem Saba

Zaman

gece ayla birlikte
soyulur ruhlar...
ruhlarda çiçekler,hareli aşklar..
ruhlarda yaralar! hicranlı aşklar...
giydirir bedenleri giydirir ruhları
yeni bir yüz öğrenir çıkarız..
kapı arkasından
köşe başından..
sonra zaman acıtır geçmiş
eski bir yara kanar..
artık değişir yeni bir kimlikle
geçmişin hikayesi..
dokunmak haram olur; geçmişin tenine
ve bitmek zamanı gelir..
artık tutsak almıştır zaman, tüm hikayeni...

Özlem Saba

Zamanın içinden

aylardır camın önüdeyim....
gözlerim bir noktada takılı kaldı...
ve dilimde hafif bir şarkı..
zaman süpürdü tüm izlerini...
ve seni düşündüğümü unuttum....
Özlem Saba

Zamansız yolculuklar

Bazen habersiz başlar içinde yolculuklar.

Peşine takılıp gittiğin düşler

ve;

İçinde bulunduğun serüvenin hayatından neler kopardığını ansızın anlayıverirsin.

Iste o yol ayrımına geldiğinde, fakatli, lakinli cümleler kurmaya başlasan da,

aklın bir yerde, kalbin başka bir yerde kaldı mı,

cehennem çukurlarını andıran bir sızı başlar içinde.

Sorgular, nedenler, niçinler takıldımı bir kere pesine,

kendi kendini kemiren bir söğüte benzersin,

bedeni kof, dalları gökyüzüne uzanmaya çalışın..

Geçmiş ve gelecek bir olup hesap sormaya başladı mı bir kere,

Yolculuklar kaçınılmaz olur

Taa ki, son durağa varana kadar...

Özlem Saba

Zehir tadında....

tekin olmayan yalnızlıklara dalıyorum...
her gün dipsiz bir kuyuda sabahı karşıyorum...

ve zehir tadında bir şekeri somuruyorum...
korkulu rüyalara dalıyorum uyanmamacasına.
ve yalanlar söylüyorum yarının çocuklarına...
kendime de söylediğime aldırmadan..

Özlem Saba